

Година XIX, број 192
октобар / новембар 2019.

WWW.LOVCI.RS.COM

Л О В А Ч К Е

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

SAMSUNG

Galaxy S10 | S10+

Povodom 50 godina Samsunga

Galaxy S10+

Popust važi za prvih 1.000 kupaca. Ponuda traje do isteka zaliha.

50^{KM}
POPUSTA

Uz S10 i S10+ dobijaš i
originalnu masku na poklon*

imate prijatelje!

www.mtel.ba

korisnički servis 0800 50 000

mtelbih

mtelimateprijatelje

Борис Пашалић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде РС

Примјена ЦИТЕС конвенције приоритет

● Стране 4 и 5

У Бањалуци одржан најбољи "Јесењи сајам" до сада

Ловци допринијели пуном сјају сајма

● Стране 19 - 22

Саво Минић, предсједник Ловачког савеза Републике Српске

Нисмо дозволили да нас избори подијеле

● Стране 6 и 7

Савјети регија су у највећој мјери одржани у феноменалној атмосфери. Не постоји ниједна могућност да се дијелимо. Има нас из свих политичких партија, али имамо један циљ, волимо Српску, људе, животиње... Задатак ЛСРС је да прави велики посао за чланице удружења, рекао Минић

УСПЈЕШНА АКЦИЈА ИНТЕРВЕНТНОГ ТИМА ЗА РЈЕШАВАЊЕ НЕЖЕЉЕНИХ СИТУАЦИЈА И ЗБРИЊАВАЊЕ КРУПНИХ ЗВИЈЕРИ У КНЕЖЕВУ

СРПСКА ЈЕДНА ОД РИЈЕТКИХ ЗЕМАЉА КОЈА МОЖЕ ДА СЕ ПОХВАЛИ РАСТОМ ПОПУЛАРНОСТИ ГЛОДАРА

Повратак добра доказ да имамо здраву животну средину

● Стране 12 и 13

Медо спасен из замке криволоваца

● Стране 8 и 9

Срећни Божићни и новогодишњи празници

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Година XIX, број 192, октобар/новембар 2019.
Издавач: Ловачки савез Републике Српске, Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/243-400, факс: 055/243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
www.lovcirs.com
Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић
Главни и одговорни уредник: Душан Репија
Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић, Војо Степановић, Драшко Росић, Здравко Илић, и Душан Репија, представник "Гласа Српске"
Комисија за информисање Ловачког савеза РС: Војо Степановић, предсједник, Миленко Лазаревић, Александар Шљивић, Недељко Гламочак и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"
Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно
Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске постају претплатници "Ловачких новина"
Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07, од 9. маја 2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под бројем 512.

Радимо на усаглашавању прописа јер није у реду да ловни туризам трпи због немогућности договора. Надамо се да ћемо наћи компромис како би ловци који долазе из богатих земаља уживали у нашим ловиштима и били у могућности да трофеје које прикупе изнесу из земље, истакао Пашалић

РАЗГОВАРАЛА: МИЛИЈАНА ЛАТИНОВИЋ
milijanal@glassrpske.com

Примјена Конвенције о међународној трговини угроженим врстама дивљих животиња и биљака најважнији је задатак у идућој години, с обзиром на то да је Српска атрактивно ловно подручје за иностране ловце, који без примјене ЦИТЕС-а не могу изнијети трофеје из БиХ.

Рекао је то у интервјуу за "Ловачке новине" министар пољопривреде, шумарства и водопривреде РС Борис Пашалић, подсјетивши да је та конвенција на нивоу БиХ усвојена још 2008. године.

- Политички разлози коче примјену конвенције, јер је Министарство спољне трговине и економских односа БиХ прописало да само ниво БиХ издаје дозволу, а Република Српска сматра да и ентитетска министарства или нека тијела које би овластили може да издаје ЦИТЕС дозволе. Радимо на усаглашавању тих прописа јер није у реду да ловни туризам трпи због немогућности договора. Надамо се да ћемо наћи компромис како би ловци који долазе из богатих земаља уживали у нашим ловиштима и били у могућности да трофеје које прикупе изнесу из земље - истакао је Пашалић.

ПОЛОЖИО САМ ЛОВАЧКИ ИСПИТ, ЈОШ НИСАМ УЛОВИО НИШТА

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Како оцјењујете досадашњу сарадњу са Ловачким савезом РС?

ПАШАЛИЋ: Сарадња са Ловачким савезом је све боља. Ловачки савез је једна од најбоље уређених невладиних организација у Српској, па чак и у БиХ. Ова организација броји око 25.000 чланова, нико се не ишчлањује, а оно што је посебно важно јесте да

Борис Пашалић
ФОТО: ГЛАС СРПСКЕ

БОРИС ПАШАЛИЋ,
министар
пољопривреде,
шумарства и
водопривреде РС

Примјена ЦИТЕС конвенције приоритет

У ЛОВИШТА УЛОЖЕНО ПОЛА МИЛИОНА КМ У ОВОЈ ГОДИНИ

има све више младих људи.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Који су конкретни пројекти реализовани са Ловачким савезом у овој години и колико је новца уложено?

ПАШАЛИЋ: Ловство у Српској је уређена област и одредбе Закона о ловству спроводе се у потпуности. Након што је Влада РС установила ловишта по намјени 2015. године и након што је 2016. године министарство уговором дало корисницима ловишта на десетогодишњи период, стекли су се

услови за стручно и кадровско јачање корисника ловишта, као и за улагања у ловишта, прије свега ради заштите дивљачи и ловишта. И ове године смо издвојили око пола милиона марака за ловство. Та средства утрошена су за изградњу ловно-узгојних и ловно-техничких објеката у ловиштима, као што су хранилишта за дивљач, високе чеке и слично, затим набавку опреме и средстава за заштиту дивљачи, гдје бих истакао камере за надзор ловишта које су постављене на терену, потом насељавање и

уношење дивљачи, прије свега врста чија бројност у неким ловиштима стагнира и опада, као што је то случај са дивљим зецом, јаребицом и фазаном, као и за унапређење ловне категорије, подизање узгајалишта дивљачи и развој ловног туризма. Осим тога, набављене су и плашилице, као и системи за заштиту усјева пољопривредника. Министарство је организовало и спровело полагање ловочуварског испита с циљем стручног усавршавања и додатне обуке ловочувара који је

мјерама и активностима које су до сада спровели Влада РС и министарство, нема нејасноћа у вези са границама ловишта, што је суштински темељ, а што је раније био озбиљан проблем. Повећана је бројност и квалитет дивљачи захваљујући реализованим пројектима за узгој и заштиту дивљачи, односно хранилиштима, појилиштима, солилиштима и другим објектима које су ловци изградиле у ловишту. Постављање камера показало се као веома ефикасна мјера у спречавању и санкционисању криволова.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Сусједна Србија се сусрела са афричком кугом свиња, шта је министарство предузело да не дође до појаве болести на нашем простору?

ПАШАЛИЋ: Основна мјера у превенцији афричке куге је мониторинг. Још од фебруара ове године у Српској се спроводи мониторинг присуства вируса афричке куге свиња у популацији дивљих свиња јер су оне резервоар и преносилац те болести. Ријеч је о опасној болести за коју тренутно нема ни вакцине ни лијека. Болест се у августу појавила у Србији. Ми смо захваљујући мјерама везаним не само за ловство, већ и за домаће свињогојство, успјели да сачувамо наш терен и могу да кажем да до сада није забиљежен ниједан случај афричке куге свиња. Од сваке одстријељене дивље свиње смо узимали узорке на терену и контролисали на присуство вируса. Иако дивља свиња веома ријетко има директан контакт са домаћом свињом, болест могу да пренесу ловци, возила, предмети који доспију на терен. Узимали смо узорке и угинулих јединки које су ловци пронашли и, на срећу, до сада нисмо имали ниједан позитиван узорак. Тешко је у потпуности исконтролисати кретање дивљачи када знамо да дивље свиње препливавају Саву долазе и из Србије и Хрватске, тако да и даље постоји ризик и опасност од појаве болести. Обучили смо и ловце и ветеринаре да знају које узорке ткива треба да узимају за анализу. И у домаћој популацији, чим се појаве одређене промјене код животиња, као што су температура, или промјена боје коже, узима се крв живих свиња и шаље на анализу. Обрађено је више од 2.000 узорака до сада у Ветеринарском институту "Др Васо Бутозан" и сви су негативни.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Шта је са развојем комерцијалног лова, који би могао бити велика развојна шанса Српске?

ПАШАЛИЋ: Лов је значајан потенцијал не само за кориснике ловишта већ и за туризам и развој

Ловци нису бирачко тијело

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Како коментаришете проблеме у Ловачком удружењу "Узломац" из Котор Вароша?

ПАШАЛИЋ: Гдје год имамо двије наоружане групе људи које се свађају, министарство ће да забрани лов. У томе смо искључиви и не желимо да попустимо јер постоји велики ризик и наша одлука је да тамо гдје људи не могу да се договоре, неће моћи ни да лове. То је лоша порука и у смислу чланства јер ти ловци не треба да буду кажњени због својих руководица, али желим да поручим да је сигурно могуће наћи некога међу стотинама тих људи ко може да обједини све интересе. Инсистирамо на складу у ловачким удружењима. Ловци не могу бити посматрани као бирачко тијело, већ само као чланови невладине организације чији је основни циљ да бораве у природи, да се друже и лове, а злоупотребе и свађе нећемо толерисати. Крајња консеквенца може бити да то ловно подручје пренесемо на локално шумско газдинство. Осим у Котор Варошу, такве проблеме имамо и у Фочи. Оног тренутка када се постигне договор у тим ловачким удружењима и када донесу из суда потврду о томе ко је председник удружења одобрићемо лов. У тим ситуацијама нема компромиса, јер не желимо страдања људи у ловиштима.

туристичке понуде. Свака јединка дивљачи коју ловац одстријели је директан приход кориснику ловишта, а који се потом улаже у прихрањивање, заштиту и узгој дивљачи. Циљ нам је да унаприједимо комерцијални лов јер се од њега може остварити добар приход. Постоји велика заинтересованост иностраних ловаца за комерцијални лов, посебно појединих врста дивљачи, као што су дивокоза, вук и медвјед. Лов на ове врсте за ловаца је веома атрактиван и изазован. Комерцијални лов се организује не само у привредним ловиштима, већ и у ловиштима чији су корисници ловачка удружења.

годишњи одстрел јединки дивокозе се реализује.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Српска је формирала и интервентни тим за успављивање дивљачи, је ли се до сада показало да је тај потез био оправдан?

ПАШАЛИЋ: Бројност дивљачи се повећава, долазе у контакт са домаћинствима и не желимо да их убијамо већ да их безбједно уклонимо, због чега је министарство именovalo Интервентни тим за рјешавање нежељених ситуација и збрињавање крупних звијери у Српској и донијело протокол за поступање тог тима. Министарство је финансирало обуку за чланове Интервентног тима, подржало набавку пушке за успављивање и друге опреме потребне за рад тима. Недавно смо имали ситуацију у Кнежеву гдје су криволовци поставили замку у коју се ухватио медвјед. За неколико сати опрема је стигла из Бијељине у Кнежево, медвјед је успаван, а потом измјештен у своје природно станиште. И на том примјеру се показало да су оснивање тима и куповина опреме имали пуни смисао.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Какви су планови у области ловства у идућој години?

ПАШАЛИЋ: Најважнија тема нам је примјена ЦИТЕС-а. Осим тога, радићемо и на постицању капацитета основних врста дивљачи у ловишту и побољшању трофејне вриједности. Планирамо развој информационог система у области ловства због квалитетнијег праћења надзора ловишта и дивљачи. Дивљач је добар од општег интереса и ужива посебну бригу и заштиту Републике Српске и то је наша законска обавеза. Циљ нам је и обезбјеђење функционалности ловишта и подизање њихове ефикасности.

Још чека на први трофеј

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: И Ви сте положили ловачки испит. Јесте ли кренули у лов?

ПАШАЛИЋ: Положио сам ловачки испит љетос и ишао сам у лов, али још ништа нисам уловио. Лов посматрам као спорт, рекреацију и дружење и "издупни вентил" гдје човек може да се ријеша стреса и мало размишља сам са собом. За сада само осматрам терен.

службено лице, запослено код корисника ловишта, у радном односу на неодређено вријеме. У сарадњи са министарством, Ловачки савез је ове године успјешно организовао и полагање испита за оцењиваче ловачких трофеја, на којем су кандидати показали велику заинтересованост и добар ниво знања.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: У чему се огледају ефекти тих улагања?

ПАШАЛИЋ: Захваљујући свим

ЛОВАЧКИ САВЕЗ ЈЕДНА ОД НАЈБОЉЕ УРЕЂЕНИХ НЕВЛАДИНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Из којих земаља је највише заинтересованих ловаца и за коју врсту дивљачи?

ПАШАЛИЋ: Доста је заинтересованих ловаца из Италије, који код нас лове пернату дивљач, а било је и доста захтјева из Бугарске, Србије, односно из земаља у којима нема крупне дивљачи као код нас, примјера ради медвједа. Недавно смо имали једну групу из Хрватске која је ловила дивокозу на Тјентишту. У зависности од тога шта недостаје у некој земљи, ловци из тих крајева желе ту врсту дивљачи да лове код нас. Наша ловишта су богата медвједом, вуковима, пернатом дивљачи, као и дивокозама, гдје само у Националном парку "Сутјеска" тренутно има више од 1.000 дивокоза, што је огроман фонд на којем нам комшије завиде. Иначе, сав одобрени

РАЗГОВАРАО: ДУШАН РЕПИЈА
lovacken@gmail.com

Судећи према вољи свих ловних регија у Српској, Саво Минић ће и у наредне четири године бити, како каже, први међу једнаким. Предсједник Ловачког савеза Републике Српске добио је повјерење на изборима свих регија, па ће они коначни заказани за март 2020. године, по свему судећи, бити само формалност.

Свјестан јединства под кровом најбројније невладине организације у Српској, Минић је већ направио добар дио четворогодишњег плана, а први и основни циљ као и до сада био је развој ловства, те уређење законских аката које би то додатно омогућило.

- Сваки избори знали су да дијеле ловце од ловачких удружења до савеза, али, на нашу срећу, то траје мјесец, два, а онда се поново вратимо у колотечину са заједничким циљем. Нажалост, у појединим удружењима се не успије то урадити, долази до великих подјела, најчешће у најужем руководству, а онда испаштају поштени ловци који немају амбицију да буду руководиоци и које, да тако кажем, не интересује ко је предсједник, интересује их само да лове. Ниједног момента нисам дао дигнитет овим изборима, ишли смо тамо гдје смо позвани, а најчешће је то чинио секретар, чисто да пожели срећан рад представницима регија и још једном апелује да било какви избори у ЛСРС не доведу до подјела, те да би било добро да на сцену долазе нове снаге, свјежа крв, која би дала допринос развоју и унапређењу ловства.

ПОЈЕДИНИ ЕФЕКТИ УЛАГАЊА У ЛОВСТВО ВИДЉИВИ ТЕК ПОСЛИЈЕ ТРИ, ЧЕТИРИ ГОДИНЕ

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Како гледате на чињеницу да сте добили стоодстотну подршку ловаца из свих крајева Српске?

МИНИЋ: Лагао бих када бих рекао да то не годи. Ипак, на такве резултате гледам искључиво због рада у претходне четири године. Урадили смо неке крупне ствари. Прије свега, мислим на Закон о оружју и муницији, Закон о порезу на оружје, обезбјеђивање средстава за капиталне инвестиције у ловиште, промјену правилника, сервисирање Ловачког савеза... И ови савјети регија су у највећој мјери одржани у феноменалној ат-

ИНТЕРВЈУ

Саво
МИНИЋ,
предсједник
Ловачког савеза
Републике
Српске

Саво Минић и идуће четири године на челу Ловачког савеза РС
ФОТО: ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ

НА
ПРИМЈЕНУ
ЦИТЕС-а
НЕЋЕМО ДУГО
ЧЕКАТИ

Нисмо дозволили да нас избори подијеле

мосфери. Не постоји ниједна могућност да се дијелимо. Има нас из свих политичких партија, али имамо један циљ, волимо Српску, људе, животиње... Задатак ЛСРС је да прави велики посао за чланице удружења. Имамо нешто што нема нико у региону, помоћ Владе Републике Српске, и морамо то да искористимо, а резултатима уједно оправдамо повјерење које смо добили.

Савјети регија су у највећој мјери одржани у феноменалној атмосфери. Не постоји ниједна могућност да се дијелимо. Има нас из свих политичких партија, али имамо један циљ, волимо Српску, људе, животиње... Задатак ЛСРС је да прави велики посао за чланице удружења, рекао Минић

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Кол и ко сте успјели да подигнете свијест ловаца, односно да у жижи буде ловна етика која се односи на понашање у ловишту и ван њега, прихрану дивљачи...?

МИНИЋ: Лов је увијек био прилично захтјеван хоби и у материјалном и у моралном смислу. Мислим да полако али сигурно од њега правимо бренд. Морамо на сваком кораку и изнова да показујемо како се понаша ловац, како треба да изгледа... Мислим да успијемо у томе, неки ће рећи да претјерујемо, али увијек кажем да је истина видљива на терену и по извршењу лова, по објектима, а најмање по броју одстријељене дивљачи, а више по оном шта је одстријељено, у каквој организацији и на какав начин. Ловци све више пажње придају изгледу униформе, набавци паса, њиховом испиту урођених особина, оружју. Подаци показују да из године у годину имамо све боље оружје и онда долазимо до парадокса. Како је могуће да нас има све више и да имамо боље и прецизније оружје, а да имамо више дивљачи? Е то је одговор на питање да идемо напријед. Никада нећу да слушам колико неко има меса у замрзивачу. Велики број ловаца је усвојио постулате, тако размишља и мислим да смо на правом путу да направимо организацију која ће моћи да парира, а већ могу да кажем да то чини, савезима у региону.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Влада Републике Српске је путем ресорног министарства у претходне двије године дозначила значајну суму новца ловачким удружењима. Колики је то износ и да ли ће таква пракса бити настављена?

МИНИЋ: Дефинитивно хоће. Могу да кажем да је у претходне двије године, када се све сабере, у ловишта уложено око два милиона марака, што путем конкурса,

што путем измјене закона о порезу на оружје. То је огроман новац. Развој ловства је дугорочан процес па се некада неке активности не могу видјети послје годину или двије, али послје три или четири ефекти су много видљивији. Уношење средстава у ловачка удружења сваке године ће давати много значајније резултате.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Многе ствари које сте поменули у вези са измјеном закона су архивиране. Шта још планирате да урадите?

МИНИЋ: Вјерујем да ћемо имати доброг партнера у Влади РС да буде измијењен Закон о ловству. Нећемо тражити да можемо да одлучујемо, али ћемо свакако настојати да будемо, ако ништа, значајан фактор који ће учествовати у креирању развоја ловства, а учествујемо у изборима у ловачким удружењима или изради годишњих планова ловства. ЛСРС би требало својим актима да, ако ништа, потврди за неког да је радио у складу са правилима, а с друге стране, да каже како постоје они који се оглушују о та правила. Сада смо, у суштини, најчешће посматрачи, јер немамо ефективну надлежност, па смо углавном мост између неког ко нам се обрати са надлежним институцијама.

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Поменули сте изборе у ловачким удружењима који се понекад одује и, у најмању руку, скрену лош

Широк дијапазон дјеловања

ГЛАС: Да ли сте задовољни дјеловањем ловаца, што се каже, ван најуже специјалности и задатака?

МИНИЋ: Желио бих да похватим начин на који смо приступили свом дијелу посла када је у питању мониторинг дивљих свиња на присуство афричке куге. Показали смо прије мјесец два да можемо одреговати када имамо рањену звијер, показали да се ловци укључују у све хуманитарне акције, да својим новцем изграђују многе ловно-техничке и ловно-узгојне објекте. Све је то доказ да се крећемо у правом смјеру.

публицитет на себе. Хоће ли савез имати инструменте да застави тракавицу тамо гдје се она евентуално појави?

МИНИЋ: Савез је јак онолико колико су јаке чланице и ниједан проблем у удружењу није добар за кровну организацију. Имамо проблеме тамо гдје појединци желе да буду доживотни предсједници, гдје не одржавају скупштину и не желе да поднесу финансијске извјештаје. Нема сумње да је то понекад у директној вези са располагањем новцем и слично.

Поново у дефилеу

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Ближи се 9. Јануар и прослава Дана Републике Српске. Хоће ли ловци, као и претходне двије године, бити дио свечаног дефилеа?

МИНИЋ: Апсолутно. Упутили смо захтјев да наступимо у пуном ешалону, дакле, са 50 чланова. Непрестано добијам позиве ловаца из свих крајева Српске да желе да учествују, а они којима то из објективних разлога не буде омогућено, гледају нас на ТВ екранима, зову, честитају, кажу да смо били лијеви и репрезентативни. Сашили смо и додатне униформе, тако да ћемо поново достојно представити нашу организацију која броји више од 23.000 чланова.

Управо због тога сам на Скупштини ЛСРС, када је усвајан завршни рачун за прошлу годину, предложио да он буде објављен у "Ловачким новинама". Мислим да је то најбољи начин да се успостави повјерење. Не могу да тврдим да су сва утрошена средства дала ефективност, неки су дали критике и сугестије и сигурно ће нам то помоћи да трошимо средства на бољи начин. Најбитније је да је транспарентно. У новом мандату руководства предузећемо жестоку иницијативу када је у питању измјена Закона о ловству. Чак ћемо настојати колико год то будемо могли да утичемо на измјене Закона о удружењу грађана и фондација, јер су управо по том закону регистрована удружења. И сада постоје регуле које утврђују правила рада органа удружења грађана, настојаћемо да то буде још децидније и да буде скопчано са одређеним казним одредбама, на какав начин мора да функционише удружење грађана.

ПОЈЕДИНЦИ У ЛОВАЧКИМ УДРУЖЕЊИМА ЖЕЛЕ ДА БУДУ ДОЖИВОТНИ ПРЕДСЈЕДНИЦИ

ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ: Можемо ли да најавимо скорашњу имплементацију ЦИТЕС конвенције?

МИНИЋ: О њој причамо већ четири године, али вјерујем да је дошло вријеме да већ на почетку новог мандата можемо до свих дозвола које нам требају. Сматрам да је крајње вријеме да се то ријешити имајући у виду да у ФБиХ почињу да примјењују конвенцију која се односи на могућност извоза дивљачи и трофеја, па могу да обећам да ћемо са Владом РС и два надлежна министарства након формирања Савјета министара БиХ направити крупне кораке ка примјени ЦИТЕС-а. То би био значајан корак ка развоју ловног туризма. Он је већ узео замајак, јер смо само у прошлој години имали 14 одстрела медвједа у комерцијалном лову. Најчешће су ловци на ову дивљач били странци без обзира на то што нису могли да изнесу трофеј, већ само да се сликају с њим. Није ЦИТЕС једини разлог и могућност повећања доласка иностраних ловаца. Један од главних свакако је улагање у ловишта. У протекле двије године добили смо скоро два милиона марака уложена у ловишта, набавку камера, хранилица и унос дивљачи.

Интервентни тим за рјешавање нежељених ситуација и збрињавање крупних звијери успјешно извео прву акцију

У рекордном времену, чланови интервентног тима са шире бањалучке регије, окупили су се и кренули у прву мисију спасавања крупних звијери, а акција прошла само како су пожељети могли

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@gmail.com

Успјешна акција интервентног тима за рјешавање нежељених ситуација и збрињавање крупних звијери у Кнежеву

МЕДО СПАСЕН ИЗ ЗАМКЕ КРИВОЛОВАЦА

Интервентни тим за рјешавање нежељених ситуација и збрињавање крупних звијери у Републици Српској, успјешно је окончао акцију спасавања женке мрког медвједа на подручју општине Кнежево, када се несрећна животиња ухватила у постављену замку (сајлу) криволаваца, у засеоку Брегови, недалеко од кањона Угра и планине Чемерница.

У рекордном времену, чланови интервентног тима са шире бањалучке регије, окупили су се и кренули у прву мисију спасавања крупних звијери. По доласку на лице мјеста, извршено је извиђање уже и шире локације, при чему је закључено да је НН лице са очигледном намјером хватања живе дивљачи, поставило сајлу на мје-

сто "прелаза" дивљачи, тј. у једином отвору на дрвеној оградни, непосредно уз локални макадамски пут. Сајла везана за крупно стабло је "држала" медвједа за задње стопало, односно за два "прста", што је представљало додатну опасност за чланове тима.

Медвјед је у тренутку доласка тима лежао крај дрвета, без знакова животне угрожености и без показивања знакова агресије, што се приписује исцрпљености, јер је утврђено да је упао у замку током претходне ноћи. Несрећну животињу је прво уочила мјештанка

овог засеока, када је при одласку на посао пјешнице, не слутећи ништа наишла крај медвједа на удаљености од само неколико метара, који је у том тренутку покушао на срнути на несрећну жену. Након краћих консултација чланова тима, утврђена је стратегија дјеловања, затим је извршена провјера пушке за успављивање, те је припремљено средство за успављивање. Због безбједности, али и техничких могућности терена одлучено је да се испављивање стрелице са средством за успављивање изврши из возила. Прецизним по-

готком у предњу лијеву плећку, обављен је најтежи дио овог веом захтјевног задатка.

Медвјед је након десетак минута био спреман за ослобађање из замке, што је и врло успјешно реализовано. Након ослобађања, извршен је ветеринарски преглед гдје је констатовано да медвјед нема никаквих повреда, а затим је извршено морфометријско премјеравање јединке. Након буђења медвједа и одласка у природу, прва мисија интервентног тима је успјешно окончана.

- Ова активност интервентног

ХРОНОЛОГИЈА АКЦИЈЕ

Медвјед у сајли

Припрема пушке

Припрема седатива

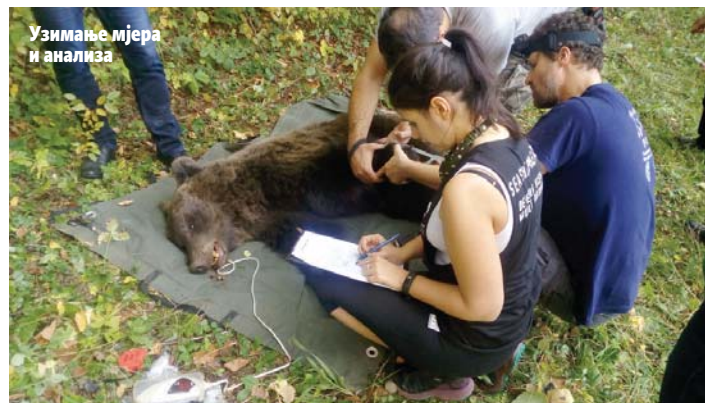
Погодак

Скидање сајле

Преношење

Узимање мјера и анализа

Медо лустен у природно станиште

тима доказала је оправданост његовог формирања. При избору чланова тима водило се рачуна о регионалној заступљености, како би се могло у што краћем року на цијелој територији Српске одговорити на нежељене ситуације у којима је потребно збрињавање крупних звијери. Овом приликом позивам све грађане да чим примијете нежељену ситуацију у којој се налазе велике звијери, посебно медвјед и вук, што хитније обавијесте надлежне органе, а све како би чланови интервентног тима што прије збринули дивљач и ти-

ме отклонили опасност за људе - рекао је вођа интервентног тима Бојан Паприца.

Предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић задовољан је расплетом ситуације и положеним тестом тима, те најавио његово проширивање.

ПАПРИЦА: САМО ЈЕДНА АКЦИЈА ПОКАЗАЛА ОПРАВДАНOST ФОРМИРАЊА ИНТЕРВЕНТНОГ ТИМА

- У плану је набавка камера, дрона и друге опреме за снимање и праћење дивљачи, како у функцији научно-истраживачког рада тако и у функцији заштите живота и имовине људи, али заштите дивљачи. Велика хвала момцима на успјешној акцији, а хвала и Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, што је препознало Ловачки савез РС као поузданог партнера на заштити и узгоју дивљачи као добра од општег интереса. Формирање и опремање интервентног тима, те сада и доказано његово дјеловање, резултат је синергије ова два тијела - истакао је Минић.

Подсјећамо, Интервентни тим за рјешавање нежељених ситуација и збрињавање крупних звијери у Републици Српској, формиран је 2017. године рјешењем министра пољопривреде, шумарства и водопривреде, када је и купљена најсавременија пушка за успављивање.

Потребно имати на уму да сложеност прихрањивања расте са надморском висином ловишта, тако да је у планинским ловиштима у вријеме високих сњегова готово немогуће изнијети додатну храну на хранилишта уколико она није на вријеме обезбијеђена

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@gmail.com

С обзиром на чињеницу да је у свим ловиштима Републике Српске у току зимска сезона лова, када су активности ловаца углавном усмјерене на лов дивљачи, никако не бисмо смјели заборавити да су пред нама зимски дани и мјесеци, који су најпогубнији за дивљач.

Због тога у наставку доносимо неколико информација и препорука за предстојеће дане. Наиме, сагледавајући свеукупне годишње активности на узгоју и заштити дивљачи, засигурно се може истаћи да је зимски период свакако најтежи испит за корисника ловишта, чији се резултати објављују на табли прољећног стања матичног фонда свих врста гајене дивљачи. Ако се наведеном додају и глобалне климатске промјене које се манифестују кроз непредвидљивост количина и распореда годишњих падавина, као и температура ваздуха, јасно је какав изазов стоји пред сваким корисником ловишта у току зимских мјесеци. Познато је да највеће природне губитке племенита дивљач има у току зимских мјесеци, када усљед

ЛОВАЧКА ЕТИКА ПОСЕБНО НА ИСПИТУ
ТОКОМ ЗИМСКИХ МЈЕСЕЦИ

Дивљач не може да опстане без помоћи ловаца

дуготрајне тјелесне исцрпљености постаје плијен предатора или долази до угибања. Ова исцрпљеност је последица великог броја фактора, а то су: висок и дуготрајан сњежни покривач, ниске температуре, залеђено земљиште, недостатак хране, тјелесна неразвијеност јединке, неухрањеност, болест, рањавање... На неке од наведених фактора човек током зиме не може да утиче, тако да је

**ДОВОЉНА КОЛИЧИНА
КВАЛИТЕТНЕ ПРЕХРАНЕ
ЈЕДНА ОД ТРИ
КЉУЧНЕ МЈЕРЕ**

природна селекција ових јединки неизбежна, али, с друге стране, и корисна, јер ће сва слаба и генетски лоше предиспонирана грла бити уклоњена и тиме онемогуће-

на за размножавање у наредној ловној години. Међутим, уколико бројност предатора пређе поднољшиву мјеру, уз недовољну јесењу ухрањеност и недостатак квалитетне хране у ловишту као и повећане зимске екстреме, и најздравије јединке племените дивљачи постаће плијен предатора.

Управо у овом дијелу дивљач од човека као узгајивача очекује највећу помоћ.

мира у ловишту. И на крају, трећа мјера јесте обезбјеђење довољне количине квалитетне прехране за дивљач која ће јој бити доступна током зиме. Спровођење ове посљедње мјере, уз обезбјеђење мира у ловишту, јесте једина могућа активност коју ловци могу да учине као помоћ дивљачи за вријеме дуготрајних високих сњегова, ниских температура и залеђеног земљишта, а поготово за оне који нису на вријеме обезбиједили довољне количине квалитетне хране у ловишту.

ПЛЕМЕНИТА ДИВЉАЧ НАЈВЕЋЕ ПРИРОДНЕ ГУБИТКЕ ИМА У ТОКУ ЗИМСКИХ МЈЕСЕЦИ

Сложеност овог прихрањивања расте са надморском висином ловишта, тако да је у планинским ловиштима у вријеме високих сњегова готово немогуће изнијети додатну храну на хранилишта уколико она није на вријеме обезбијеђена. У овим случајевима коњска запрега је често једини спас. У низијским ловиштима прихрањивање у

Тако је из наведеног јасно да је у ловишту потребно гадити само здрава и јака грла, која ће уз правовремену јесењу прихрану, али и обезбијеђену додатну прехрану током зимских мјесеци без проблема успјети да презими и учествује у размножавању наредне ловне године. Друга мјера коју корисник ловишта мора да спроведе прије доласка тешких зимских мјесеци јесте смањење броја грабежљиваца на подношљиву мјеру и обезбјеђење

екстремним зимским уловима је лакше и ефикасније. Важно је истаћи да је прихрана дивљачи редовна узгојна мјера. Она се планира и спроводи посебно за сваку узгојну врсту, како крупне, тако и ситне дивљачи. Прихрањивање дивљачи је потребно почети на вријеме, односно још са почетком јесени како би се дивљач навикла и зна-

ушла ухрањена и у доброј кондицији те како би током екстремних зимских дана могла да мирује у безбједном заклону без потребе да иде у потрагу за храном и тиме се додатно исцрпљује. Прихрану дивљачи је потребно вршити што природнијом и разноврснијом храном, која се мора на вријеме обезбиједити и додати путем одговарајућих хранилишта. С обзиром на то да се календарски налазимо пред скоро почетак зиме и сњегова, потребно је што прије извршити репродукцију бројности предатора на подношљиву мјеру, затим обићи сва хранилишта у ловишту, проверити исправност хранилишта као и количину доступне хране на њима, те их потреби допунити свјежом храном. Ова активност, иако је дефинисана као редовна узгојна мјера, ипак на првом мјесту има основне елементе ловачке етике.

ла где пронаћи храну током зиме, односно онда када јој највише затреба. Врло је важно да дивљач током јесени обезбиједи довољне количине масних наслага како би у зиму

Процјењује се да данас на територији БиХ живи више од 140 јединки даброва, а прва појава у бањалучкој регији је запажена 2014. године

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@glassrpske.com

Иако велики број земаља улаже огромне напоре на реинтродукцији европског дабра (Castro Fiber) на његова ранија станишта, са којих је у прошлости у потпуности нестало, Република Српска је имала част да прошири листу биодиверзитета фауне управо за ову угрожену и трајно заштићену врсту.

Подаци са терена данас указују да је популација дабра стално присутна у водотоцима који припадају сливовима ријека Уна, Сана, Врбас, Босна и Дрина. То и потврђују све чешћи позиви грађана који пријављују штету на усјевима и воћњацима у близини водотока, што појединим корисницима ловишта задаје нове главобоље. Наиме, Законом о ловству Републике Српске дабар је стално заштићена врста. Истовремено, Бернска конвенција (Додатак III) и Европска директива о стаништима (Додаци II и IV) сврставају дабра као угрожену врсту.

ЕВЕНТУАЛНА ШТЕТА ОД ДАБРА НАДОКНАЂУЈЕ СЕ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА О ЛОВСТВУ ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Доказано је да се дабар највише креће у зони од 15 метара од обале, а да му је максимална активност до 40 метара. Они могу донијети економску корист локалном становништву кроз туристичке активности. Даброве настамбе су карактеристичне грађевине у којима се породице даброва задржавају цијели живот. Управо ова чињеница омогућава праћење и посматрање даброва у природи. Евентуалну штету од дабра, уколико нису успјешно спријечене, а ако је власник (стабала, култура) предузео све потребне мјере заштите, надокнађује се у складу са одредбама Закона о ловству из буџета Републике Српске.

Према Закону о ловству, да би власник остварио право на одштету дужан је предузети законом прописане мјере заштите. Сузбија-

СРПСКА ЈЕДНА ОД РИЈЕТКИХ ЗЕМАЉА КОЈА МОЖЕ ДА СЕ ПОХВАЛИ РАСТОМ ПОПУЛАРНОСТИ ГЛОДАРА

Повратак дабра доказ да имамо здраву животну средину

ње штете на пољопривредним културама може се остварити чувањем парцеле или електро-ограда. Уколико су воћке или стабла у непосредној близини водотока или водене површине коју настањују даброви, могло би доћи до њиховог нагривања или рушења. У том случају треба заштитити воћке или дрворед ограђивањем жичаном мрежом.

Важно је знати његову изванредну улогу у цијелом екосистему и његову важност у биолошкој разноврсности. Морамо знати да је дабар еколошки важна врста, али и ријетка, угрожена и рањива врста, да не представља физичку опасност за човека или другу животињску врсту, као и да се евентуална штета коју причини дабар на пољопривредним културама

надокнађује у стоодстотном износу причињене штете.

Даброви су први пут у БиХ реинтродуковани 2005. и 2006. године, чиме је БиХ постала 26. европска земља у којој је извршена реинтродукција ове врсте. Тада је удружење шумарских инжењера и техничара БиХ покренуло акцију поновног насељавања даброва, а помогла им је влада покрајине Хесен из Њемачке поклоном од двадесетак примјерака.

За први локалитет за настањивање даброва, изабрана је рјечица Семешница код Доњег Вакуфа, гдје су унесене четири фамилије. Послије тога, неколико породица пуштено је у ријеку Сокочницу код Шипова, а ови помало заборављени глодари настанили су се и у водотоцима Пливе и Јања у Шипову.

У периоду 2006 - 2012. године, даброви су евидентирани и у Уни у Бихаћу и Костајници, те на Дрини код Зворника и Козлука, као и на ријекама Рибник, Врбас, Укрина, Саница и др.

Процјењује се да данас на територији БиХ живи више од 140 јединки даброва. Прва појава дабра у бањалучкој регији је запажена 2014. година, на ријечи Сутурлији, која је лијева притока ријеке Врбас. Ова рјечица је у свој екосистем примила прву породицу даброва, која је свој дом и територију озваничила бројним траговима, а који највише подсјећају на историјске почетке дрвопрерађивачке индустрије. Тако је ово подручје, удаљено свега око пет километара од центра највећег града у РС, а у близини насеља

појављивање баш на овом локалитету отвара бројна питања која се налазе у домену научно-истраживачког рада.

Међутим, и прије било каквих истраживања, а с обзиром на то да је дабар искључиви становник чистих ријека и здраве животне средине, лако је закључити да је ово подручје еколошки чисто, због чега је исто Просторним планом града Бањалука до 2025. године предвиђено за стављање под заштиту, и то у категорију Парк природе.

ВАЖНО ЈЕ ЗНАТИ ЊЕГОВУ ИЗВАНРЕДНУ УЛОГУ У ЦИЈЕЛОМ ЕКОСИСТЕМУ И ЊЕГОВУ ВАЖНОСТ У БИОЛОШКОЈ РАЗНОВРСНОСТИ

Већ 2015. године, дабар је уочен на неколико локација у ријечи Гомјеници на подручју бањалучких насеља Бронзани Мајдан и Славићка, што иде у прилог веома брзом ширењу ових драгоцијених популација, и вјероватном нестанку узрока некадашњег искребљења истих.

Дуго се вјеровало у љековита својства неких његових органа, понајвише жлијезде кастореум, али је и крзно имало високу цијену, док је месо било прави деликатес на столонима буржоазије.

Дабар је водена и копнена животињска врста и највећи глодар сјеверне хемисфере. Масивне и здепасте је грађе, изврстан пливач и ронилац што му омогућава грађа тијела.

Дужина тијела досегне до једног метра, висина у хрпту је до 30 цм, а реп је широк и пљоснат дужине до 30 цм. Тежина одрасле јединке је 20 - 30 кг. Боја длаке је тамнокестењаста до сивкаста, на трбуху је свјетлија длака.

стаје превише плитак, на њему изгради брану како би осигурао довољан ниво воде и заштитио улаз у наставбу. Дабар је искључиви биљојед, љети се храни сочним зељастим биљем које налази у води или непосредно на обали. Користи за храну преко 300 зељастих и дрвенастих биљних врста, а посебно воли кукуруз и шећерну репу, иако чини штету и на другим културама, попут пшенице.

Законом о ловству Републике Српске, дабар је третиран као трајно заштићена врста дивљачи, те као такав захтијева и додатну заштиту корисника ловишта. Додатна опасност овој ријеткој врсти пријети због недовољне информисаности грађана. Наиме, док једни вјерују да је појавом дабра природи враћен давно изгубљени драгуљ, има и оних који у дабру виде пуку штеточину. Тако је нарочито присутно међу неупућеним риболовцима који страхују од неконтролисаног размножавања дабра.

Међутим, потребно је нагласити да је дабар прије свега биљојед, за разлику од видре, те да као такав, усљед евентуалног пренаможења може да нанесе једино штету вегетацији у непосредној близини његовог станишта. Генерално, појава дабра на овим просторима засигурно потврђује чињеницу да још имамо очувану и здраву животну средину, што представља прави драгуљ у времену глобалних промјена животних услова на планети.

Чо-корска поља, постало права атракција за становнике овог краја, али и знатижељне посјетиоце којих је сваким даном све више.

Прецизно одабрана и оборена стабла, са карактеристичним пањевима и огуљеним деблима приказаним на фотографијама у овом тексту, обећавају да ће у скоројем времену на овој локацији бити изграђена брана, која ће дати додатну естетску димензију овом простору.

Према казивању мјештана овог подручја, може се закључити да дабар на овом ширем простору никада није боравио, те његово

важно је истаћи да су даброви усљед преко-мјерног излова у БиХ, у потпуности нестали у другој половини 19. вијека. Од тада па све до недавно дабар је био избрисан са фаунистичких листа овог подручја.

Европски дабар је некада настањивао све воде од сјевера до југа Европе. Почетком 20. вијека опстао је само на четири локалитета у јужној Норвешкој, на ријеци Лаби у Њемачкој и Пољској, на доњем току ријеке Роне у Француској и у Русији. Историјски гледано, треба напоменути да је дабар био честа мета човјека.

ДАБРОВИ У ПОТПУНОСТИ НЕСТАЛИ КРАЈЕМ 19. ВИЈЕКА

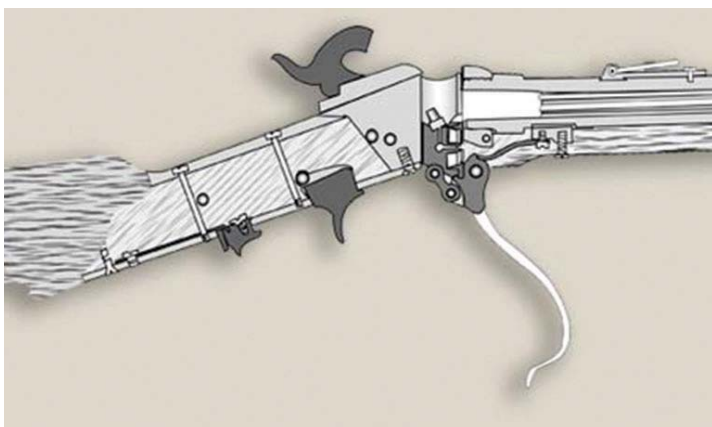
Дабар је типични моногам. Полна зрелост наступа са 2,5 године старости када се млади даброви одвајају од родитеља и заснивају нову породицу. Пари се од јануара до марта, а парење се одвија у води. Гравидност траје просјечно 105 дана, а млади долазе на свијет од априла до јуна.

Дабар живи на водотоцима и воденим површинама обраслим богатом мочварном вегетацијом зељастих и дрвенастих врста. Основни станишни услов за дабра је стална и довољно дубока вода (мин. 30 цм). Уколико настањује мањи водоток који понекад по-

Америчка легенда отргнута од заборава захваљујући фирми "Davide Pedersoli"

"Шарпс" поново јаше

Легендарно оружје није се промијенило од свог настанка, а италијанска реплика израђена од најмодернијих материјала данас му даје нову димензију употребљивости, али и нарочиту симболику

претходно је гађао препознатљивом вишеметном репетирком "винчестер 1866 јелоу бој", али му је требало више хитаца да погоди и пресијече конопац, па макар је она била и опремљена примитивним оптичким нишаном.

Улогу прецизног далекометног оружја различите верзије и модели исте те једнометне дуге пушке играју у читавом низу вестерна па се тако, на примјер, она налази у рукама Берта Ланкастера ("Валдез долази" из 1971), Клинт Иствуд поново гађа њоме у филму "Одметник Џоси Велс" из 1976. године, има је и Чарлс Бронсон у филму "Дивљи Бил Хикок" из 1977. године, користи је успјешно и Метју Квигли (Том Селек) у вестерну "Квигли у Аустралији" (1990), а можда најимпресивнију вјештину са том пушком презентује Граф (Мики Рорк) у "Посљедњем одметнику" из 1993.

Без обзира на филмску фикцију, пренаглашавање и поједине анахронизме (систем паљења и тип метка, а понекад и сама пушка, што је случај нпр. у Тарантиновој "Банговој освети" из 2012, често не одговарају периоду који се обрађује), поставља се питање зашто се у вестернима баш то оружје, а не неко друго, представља као изванредно прецизно и ефикасно на великим одстојањима.

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ

Има једна карактерна и упечатљива сцена на крају култног филма "Добар, лош, зао", трећег шпагети вестерна из "доларске трилогије" Серђа Леонеа, снимљеног 1966. године. У тој сцени човјек без имена познат као Блонди (Клинт Иствуд), сједећи у седлу, подиже задњи механички нишан на огољеној октагоналној цијеви некакве дугачке једнометне пушке, њен поткундак наслања на подлактицу лијеве руке, запиње ороз те са добрих 200 метара пажљиво нишани, пуца и погађа конопац једним метком, избављајући од сигурне смрти већ полуобјешеног Тука (Илај Волак), чиме му поклања живот. Исту мету у филму

45-70 Government SJFP 26.25 g (405 gr)

	0	50	100	150	200	250	300
Brzina [m/s]	405	370	342	320	304	290	278
Energija [J]	2152	1793	1531	1345	1209	1103	1016
Putanja [cm]	-5	15.6	18.3	0	-42.0	-110.0	-206.0

То, наимае, никако није случајно, јер је у Америчком грађанском рату постојала нарочита добровољачка "сјеверњачка" регимента прецизних стријелаца који су били наоружани управо тим оружјем. Били су то "Берданови прецизни стријелци", названи по чувеном конструктору оружја и пуковнику Хајраму Бердану. Исто оружје користили су многобројни ловци на бизоне, трапери и спортски стријелци. Пушка о којој говоримо је једна од легенди са Дивљег запада - "шарпс", конструктора Кристијана Шарпса.

Од свог настанка 1848. године

ово оружје прошло је кроз више модификација, које су највише у величини са проналаском сједињеног ме-

1848.

године дизајнирана

31

годину била у наоружању америчке војске

120.000

пушака разних верзија произведено

талног метка, али је до данас остало практично непромијењено и није престало да привлачи пажњу ловаца, стријелаца, заљубљеника и колекционара, како својом јединственом, импресивном појавом, механизмом и системом пуњења тако и прецизношћу на стрелишту, али и у ловишту, па га више америчких и европских произвођача већ дуго успјешно производи и пласира на тржиште, гдје бива лако препознат и цијењен његов квалитет.

ЛОВЦИ СЕ СВЕ ВИШЕ ОДЛУЧУЈУ ЗА "ВИТЕШКЕ" ЈЕДНОМЕТНЕ КАРАБИНЕ

Број ловаца који се при избору своје прве ловачке кугларе одлучују за витешко једнометно оружје са механичким нишанима посљедњих година постаје све већи.

Овим ловцима су на првом мјесту стрелачка вјештина и спортски однос према дивљачи и они полу-утоматске карабине, велике ватрене моћи у комбинацији са оптиком, сматрају неспортским и невитешким. Млади ловци све чешће бирају једнометне карабине са падајућим блок затварачем попут класичног "ругер број 1" или "кип лауф" преламајуће једнометне карабине као што су "меркел К1" и "блазер К95".

Управо због спортско-витешког поимања и практиковања лова, али и због чињенице да је све популарнија муниција калибра 45-70 доступна и код нас (45-70 "Government" производи ужицки ППУ), овог пута представљамо вјерну реплику "шарпса" из производног програма италијанске фабрике "Davide Pedersoli".

Кристијан Шарпс и његове перкусионе пушке

Амерички конструктор оружја Кристијан Шарпс (1810-1874) одлучио је да усаврши пушку острагушу система "хал М1819" па је започео рад на сопственој побољшаној конструкцији. 1848. патентира пушку острагушу перкусионе система са вертикалним блок затварачем према властитом замисли. Прво од чега је Шарпс пошао био је блок затварач, који је код пушке "хал" образовао један масивни елемент повезан шарком са задње стране сандука, а који се полугом са доње стране испред браника обарао, предњим крајем отварао на горе. На челу тог масивног блока, који је имао улогу примитивног лежишта метка, налазио се отвор у који се сипала одређена количина црног барута и уметала кугла. Шарпс је тај перкусиони принцип упростио и усавршио. Примиженио је знатно краћи падајући блок затварач, врло сличан топовском, који саобраћа вертикално кроз сандук, а има улогу и да својом горњом улегнутом оштром површином, приликом затварања, за активирање припреми папирни метак који се умеће директно у цијев. Тиме је сандук знатно скраћен. Са десне горње стране блока налази се наковањ за постављање иницијалне каписле, чији се канал пружа до лежишта метка. Каналом се спроводи иницијални

пламен до пуњења. Пушка "шарпс" је првобитно имала класични перкусиони систем са иницијалним капсилама, које су се пред сваки хитац морале ручно постављати на накован, а касније је конструктор уградио већ патентирану Мејнардову конструкцију, са нарочитом иницијалном траком састављеном од два слоја папира, између којих је у правилним размацима било упресовано 25 иницијалних пуњења од живиног фулмината. Трака се одмотавала при сваком запињању ороза. Блок затварач је повезан са полугом, која уједно врши улогу браника обарања, чиме се добило на компактности, практичности и елеганцији. Помицањем те полуге до краја према напријед, блок затварач се спушта према доље, а тако се указује отвор за пуњење пушке, то јест лежиште метка (постоји и усавршена варијанта ове пушке са механизмом Ролина Вајта за запињање ороза уз помоћ полуге блок затварача).

Да би пушка била напуњена потребно је прво ороз поставити у међуположај. Полугом спуштамо затварач и у лежиште метка уводимо папирни метак Шарпсове конструкције. Тај се метак састоји од зрна и барутног пуњења, умотаних у папирни или платнени фишек, који је са задње стране затворен увијањем, да се барут при транспорту не би просуо (увијен као бомбона са задње стране). Када се такав папирни метак уведе у лежиште, његов задни крај вири, а враћањем полуге у задњи положај, блок затварач својом нарочито обликованом улегнутом горњом површином у виду оштрог сјечива иде горе и одсијеца увијени крај папира. Тиме се отвара пут пламену иницијалне капсуле. Затим у отвор на врх купастог наковња сипамо мало барута, постављамо иници-

јалну капсиду, ороз запињемо до краја и извршимо окидање.

Пушка се расклапа закретањем крилица са десне стране и вађењем осовине полуге блок затварача. Цијеви су углавном биле жлијебљене са шест поља и жлијебова.

Пушке "шарпс" прилагођене сједињеном металном метку

Након завршетка Америчког грађанског рата бројне верзије перкусионих пушака и карабина конвертоване су и прилагођене коришћењу муниције са сједињеним металним метком. Најмасовније произведени и најпознатији модел прилагођен новој муницији био је легендарни

"ш а р п с 1 8 7 4". Модел је израђиван у различитим конфигурацијама, од којих су неке спортска пушка, карабин, специјалне далекометне верзије за спортска такмичења и наравно војна службена варијанта. Конверзија перкусионог на механизам прилагођен сједињеном металном метку изведена је веома интелигентно и једноставно уградњом ударне игле у блок, која се активира ударцем чела ороза, те уградњом извлакача који хвата дно чауре. Све је тако до-

бро уклопљено да се извана скоро и не примети да је то конвертована пушка.

Бизонски "шарпс" калибри

Метак .50-90 "шарпс" (други број у ознаци је количина црног барута изражена у грејнима) је пушчани метак напуњен црним барутом, који је фирма "Шарпс рајфл мануфактуринг компани" 1872. године представила као метак намијењен специјално за

лов на бизоне. Као и већина других тадашњих калибара, напуњених црним барутом и намијењених за лов на крупну дивљач, имао је тешко зрно и моћну енергију на устима цијеви. Зрна су била промјера 13 мм, тежине 21,7 до 45,4 г, а енергија тадашњих лабораторија на устима цијеви била је од 2,210 до 2,691 џула. Поред овог калибра, за лов на најкрупнију дивљач коришћени су и бројни други попут .50-100 "шарпс" и 50-110 "шарпс", а метак .50-140 "шарпс" (сличан метку .500 "нитро експрес"), напуњен са 140 грејна (9,1 г) црног барута, био је

најјачи од свих "Шарпсових" "бизонских" калибра. Његово зрно од 41 грама имало је почетну брзину 431 м/с и енергију на устима цијеви 3,836 џула. Тим калибрима бизони су доведени скоро до истребљења. Модерне лабораторије .50-140 "шарпс" напуњене бездимним барутом развијају енергију од 3,472 до 4,053 џула.

.45-70 "Government"

Данас се пушке система "шарпс" најчешће нуде у све популарнијем калибру .45-70 "Government", пуњеним, како црним тако и бездимним барутом.

Мало који метак се тако дуго задржао у употреби као .45 70 "Government". Настао је 1873. године као војни службени метак намијењен острагпуњећим пушкама система "спрингфилд" модел 1873 са блок затварачем на шарци, а скоро 150 година касније користи се у лову и доживљава нову младост.

Најмодернија муниција у овом калибру развијена је у чувеној америчкој фирми "Хорнади". Ријеч је о муницији "левереволушн" са двоцијелним лаким зрнима, која имају полимерни мекани врх. Муниција је развијена за употребу у тубуларним магацинима полужних репетирки, гдје постоји теоријска могућност активирања метка врхом зрна (удар оштрог врха зрна у капислу метка који се налази испред, при трзају пушке). Полимерски врх истовремено служи да обезбједи аеродинамичност, оптималну пенетрацију и експанзију, односно контролисану деформацију зрна (пластични врх се при проласку кроз ткиво утискује и својим задњим крајем цијепа радијално нарезано монолитно зрно израђено од легуре бабра). Зрно "левереволушн" је разантне трајекторије и високе почетне брзине (зрно масе 325 грејна, према произвођачу, има оптимистичну почетну

брзину од 624 м/с из фабричке цијеви дужине 609 мм, што је у пракси свакако мање, али ипак солидно). Тај је метак чије зрно задржава 95 одсто почетне масе, веома популаран у лову на бјелорепог јелена у Америци.

Поред ручно пуњених постоје и веома жестоке фабричке лабораторије, које нису за сваку пушку и које ловци користе у лову на афричку велику петорку. Упркос својој небаш сјајној балистици (паду зрна) .45 70 веома је ефикасан, ако се користи на правилан начин и постаје све чешће коришћен и у Европи.

"Pedersoli" модел 1874 "шарпс бафало"

Италијанска фирма "Davide Pedersoli" из града Гардоне основана је 1957. године и од тада производи вјерне репродукције историјски значајног ватреног оружја високог квалитета. У производном програму фирме је више модела пушке "шарпс" и то перкусионих, али и оних који користе модерну муницију. Савремене пушке "шарпс" у продукцији ове италијанске фабрике израђене су веома квалитетно и далеко чвршће од њихових оригиналних верзија. То је постигнуто примјеном најквалитетнијих челика и одређеним мањим измјенама, које се огледају у ојачавању слабих тачака оригинала. Пушке "педерсоли шарпс" торментоване су и способне да без проблема испаљују стандардну комерцијалну муницију у калибру .45/70 напуњену бездимним барутом, уколико радни притисак те муниције, према произвођачу, не прелази 2.000 бара.

Модел 1874 "шарпс бафало" у калибру .45-70 "говт" један је од оних који се лако могу користити у ловачке или спортске сврхе. Опремљен је брунираном октагоналном цијеви ширег профила дужине 762 мм, са шест жлијебова десног кора-

ка увијања од 460 мм. Укупна дужина оружја износи 1.190 мм. Сандук оружја, ороз и полука блок затварача имају карактеристични паљени финиш. Обарач је подесив, а механизам за окидање интегрише и препознатљиву убрзицу. Кундак је опремљен металним потковом и пиштољским рукохватом, а заједно са поткундаком израђен је од бирање ораховине.

МЕТАК .45/70 СВЕ ЗАСТУПЉЕНИЈИ И ПОПУЛАРНИЈИ У СВЈЕТСКИМ ЛОВИШТИМА

Поткундак на свом предњем крају има декоративну сребрну капу. Пушка фабрички долази опремљена задњим отвореним нишаном са преклапачем и подјелцима, монтираним на цијеви те диоптерским микрометарским нишаном типа "Vernier" намијењеним прецизном гађању на већим удаљеностима, подесивим по висини и правцу, а који је монтиран на врату кундака и лако може да се склопи. Мушица је такмичарског типа и има могућност измјене различитих уметака.

Један од важних фактора прецизности пушака "шарпс" у спортским, ловачким па и војним

верзијама био је типски диоптерски нишан подесив по висини и правцу, намијењен прецизном погађању на већим удаљеностима (чак и на преко 400 м) а којим су оне опремане с циљем компензовања балистике муниције пуњене црним барутом (велики пад зрна). Некада давно ове пушке опремане су и раним оптичким нишанима, али су остале препознатљиве управо по диоптерским. Занимљиво је да пушке "педерсоли" чувени амерички произвођач механичких нишана "Лајмен" опрема квалитетним диоптерима и продаје под својим именом.

Више произвођача данас производи реплике пушака "шарпс", али управо су модели фирме "Педерсоли", према мишљењу већине стријелаца и ловаца, најбољи избор и могу се набавити по разумној цијени.

"Шарпс", као што смо видјели, поново јаше, ако је икада и престао, а попут многих других америчких конструкција из тог времена и "шарпс" има типичан шарм којим рефлектује дио америчке историје - само пуњење пушке представља посебно задовољство. Ово легендарно оружје се готово и није промијенило од свог настанка, а примјеном најмодернијих материјала и технологија у његовој изради данас му даје нову димензију употребљивости. Та пушка играла је неславу улогу у рату против америчких Индијанаца. Скоро је до истребљења довела америчке бизоне. Али управо зато у рукама носталгичних ловаца и стријелаца, који је данас, у ери ултрамодерних ловачких карабина и калибра, радо бирају и са успјехом користе, игра једну потпуно нову, нарочиту симболичну и опомињућу улогу. Она нас, наине, опомиње на људске грешке из прошлости, на важност поштовања природе те поштовање ловачког кодекса и спортско-витешки однос према дивљачи.

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЈОВИЋ - БРКО 19

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

«Ево крајем ове 1939. године у Сарајеву је изашао већ други број «Ловачког листа», гласила Савеза ловачких удружења на подручју Босне и Херцеговине. То је наш најмлађи друг на пољу стручне ловне литературе. Велика је заслуга садашње управе Савеза, а посебно њеног агилног председника, нашег драгог и омиљеног ловачког друга Риста Аврамовића, што су покренули лист у тој еминентној, и по најстаријим традицијама, толико богатој ловачкој средини. Велики је био мањак кроз све протекле године да баш поносна Босна и кршина Херцеговина нема свог властитог ловачког гласила и да се босанско-херцеговачко ловство морало представљати у другим листовима. Својим изгледом и садржајем лист потпуно одговара ловачким потребама и ми му од свег срца желимо потпун успјех у свим његовим најављеним намјерама. У добар час почели и још боље наставили!

Др. Шемпер
„Ловачко рибарски вјесник“,
новембар 1939.

Први број Ловачког листа угледао је свјетлост дана прије тачно 80 година, 1. септембра 1939. године. Била је то књижица формата 16x23 см, штампана на прилично фином папиру. На насловној страни је била репродукција умјетничке слике академског сликара Петра Шаина на којој су приказана три ловца испод масива Романије, што би требало да представља припаднике трију народа у БиХ, док је у доњем дијелу био ћирилични наслов «Ловачки лист» - Савез ловачких удружења на подручју Босне и Херцеговине. На импресу-му са унутрашње стране корица стајала је адреса Улица престолонаследника Петра 24/1, да је одговорни уред-

Павле Меселција

ник Ристо Аврамовић, а да лист уређује Драгутин Весели, те да је годишња чланарина 48 динара. На укупно 65 страна нашли су се текстови о дивљачи, кинологији, ловном стрелаштву и разни други врло занимљиви садржаји. Већ послје првог броја услиједиле су честитке и похвале за квалитет од стране ловачких савеза Краљевине Југославије, те свих Бановинских савеза, као и многих ловачких стручњака и ауторитета. Излазак листа пропратила је и штампа широм државе, «Политика» 29. септембра, између осталог, наводи: «овако уређен лист ће несумњиво наћи редовне читаоце и изван ловачких кругова», а «Обзор» пише: «по квалитету овог листа и другим разним акцијама што их подузима Ловачки савез за Босну и Херцеговину, сматрамо да је то једна од најквалитетнијих друштвених организација у овој покрајини». Велико одушевљење и подршку лист је нашао и у ловачком чланству, па је тим поводом стигло мноштво телеграма, а у једном од првих бројева објављена је и шалива пјесма која почиње стиховима: „Заузе се авци-баша Риста око штампе ловачкога

листа ...». Но ускоро је стигао рат па је и ловство доживјело своје тешке тренутке. Ловачки лист је са прекидима излазио и током усташког режима ендехације, што тадашњој „прочишћеној“ редакцији и не служи на част, али је послужио тој крвавој квази-држави да покаже „пучанству“ како је тобож све у реду и живот тече неометано. Након рата лист излази редовно до 1962. године, у ком периоду су уредничку дужност вршили : Драгутин Весели, Драго Маџар, Драго Мастиловић, Неђо Парезанин, Ђуро Прица, Антон Храбач и Стево Угринчић. У периоду '63-77. наступила пауза, када ловство у БиХ информативно покривају «Ловачке новине» из Новог Сада. Од 1978. године «Ловачки лист» је обновљен и редовно излази све до избијања ратних сукоба 1992. године. За све то вријеме препознатљив печат му даје само један главни и одговорни уредник у лику Павла Меселције, великог посленика писане ријечи и посвећеника ловству, човјека који је у својој каријери објавио десетине стручних радова у ловачкој штампи и другим публикацијама. Ловци Републике Српске не смију заборавити да је Павле Меселција био једна од централних фигура при оснивању Ловачког савеза Републике Српске у марту 1994. године. Био је истакнути члан првог предсједништва и дугогодишњи члан каснијих управних одбора, а од почетка је на челу издавачког савјета и главни је иницијатор издавања ловачке штампе као и друге стручне литературе нашег Савеза. Његов углед је сезао и преко граница БиХ и Републике Српске, па је при Савјету за лов и заштиту дивљачи балканских земаља 1998. године био биран у скупштину и на функцију предсједника комисије за информисање ове организације. (ДМБ)

Како смо већ јављали, у слабије насељеним крајевима Србије и Босне и Херцеговине, ове зиме често се појављују чопори гладних вукова. Тако се неки дан у околини Урошевца десетогодишњи дјечак на пустој цести сусрео са повећим чопором. Чим их је примјетио легао је и шћућурио се у једној удолици пуној снијега, но и вуци су угледали њега и убрзо га опколили. Тада се десило нешто чудно, један стари велики курјак зграбио је малишана зубима за одјећу и одио га неколико метара даље, при чему га није озлиједио. Ускоро потом вукови су се удаљили осјетивши ваљда долазак људи. Били су то неки сељани, гдје затекосе дијечака живог и здравог, који им смијући се рече: «Нијесу ми учинили ништа, само су ми облизали лице и руке».

Дневне новине «Вечерња пошта» за дан 17. јануар 1930.

КРОЗ ВИЈЕКОВЕ

Месо дивље патке је било врло цијењено на трпези старих Римљана, тако су и многе римске папе били љубитељи овог сласног залогаја. Из дјела Николе Макиавелија и реферата папског шефа протокола, коморника Бургарта дознајемо о раскошним гозбама папе Иване XXII и Борције Александра. На тим је гозбама, поред других ђаконија, обавезно било и месо дивљих патка. Занимљиво је да је у Codex juris canonica уврштено као посно јело, поред видре и дабра, и патка са црним ногама. Тобоже, ове животиње се као водене хране рибом, па је тако и њихово месо посно. При том зачућује да је дивља патка са жутих ногама укњижена као мрсно јело. Виктор Новак у свом дјелу «Тито Дорчић» описује како сељски бискуп за вријеме поста једе патке, а пошто оне морају имати црне ноге, његов вјешти кувар их зацрни прженим шећером.

„Ловачко рибарски вјесник“, август 1939.

У Бањалуци одржан најбољи "Јесењи сајам" до сада

Ловци допринијели пуном сјају сајма

Драго ми је што нас је ове године више него прошле, без обзира чије су то заслуге. То је основни показатељ да идемо у правом смјеру. Морамо да се присјетимо да је не тако давно било под знаком питања одржавање овог сајма, рекао Вишковић

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
lovacken@gmail.com

Богатији него икада раније, са више од 150 излагача и штандовима ловних регија, те појединаца и наравно Ловачког савеза Републике Српске у новем-

ПОСЛИЈЕ НЕКОЛИКО
ГОДИНА НА САЈМУ ПРЕДСТАВИЛА
СЕ КОМПАНИЈА "КРУШИК"

бру је одржан "Јесењи сајам" у Бањалуци.

Ловцима је, природно, најинтересантнији био дио који се односио на њихову страст, сајам "Лоримес", дефинитивно доминантан дио манифестације која је одржана по 23. пут. У првом реду Ловачки савез Републике Српске, а затим и Риболовачки савез, туристичке и спортске организације, те многобројни штандови у посредној или непосредној вези са овим гранама, учинили су да сваки квадрат простор Бањалучког велесајма буде попуњен. Сајам је свечано отворио предсједник Владе Републике Српске Радован Вишковић, а према његовој оцјени, али и општем утиску посјетилаца,

ПРЕМИЈЕР ИМА СВЕ МАЊЕ ВРЕМЕНА ЗА ЛОВ

С обзиром на функцију коју обавља Радован Вишковић нема толико често као раније прилику да се бави великом страшћу - ловом.

- Нажалост обавезе ми не дозвољавају да често изађем у шуму, али кад год ухватим времена настојим да себи приуштим то задовољство. Вјерујем да сваком човјеку помогне шетња по природи, мало средите мисли и одлутате од свакодневних обавеза - рекао је Вишковић, који је иначе предсједник Ловачког удружења "Комић" из Милића.

богатији је него икада у претходна 22 издања. У свом обраћању Вишковић је нагласио да је пресрећан што други пут у улози првог човјека Владе може да поздрави овакав скуп.

МИНИЋ: ПОСЈЕТИЛО НАС ЈЕ НА ХИЉАДЕ И ХИЉАДЕ НАШИХ ЧЛАНОВА ОД НОВОГ ГРАДА ДО ТРЕБИЊА

- Драго ми је што нас је ове године више него прошле, без обзира чије су то заслуге. То је основни показатељ да идемо у правом смјеру. Морам да се присјетимо да је не тако давно било под знаком пи-

тања одржавање овог сајма. Влада је покровитељ из разлога што је ово јединствена прилика да на једном мјесту покажемо све што имамо и чиме располажемо. Имамо потенцијале и све неопходне ресурсе за развој и напредак - рекао је Вишковић.

Први човјек Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић поздравио је Вишковића, те министре и представнике институција и градова Српске, као и бројне привредника, а нарочито ловце.

- Велика ми је част што могу да констатујем да је ово највеличанственији сајам до сада. Нећу да бу-

150

излагача представило се на сајму

30%

већи изложбени простор него прошле године

4.000

гостију посјетило сајам већ првог дана

дем скроман, јер мислим да је ово највећа заслуга наше армије која броји 23.000 ловаца. Посјетило нас

је на хиљаде и хиљаде наших чланова од Новог Града до Требиња. Велико хвала Влади Републике Српске која је у претходне двије године подржала развој ловства што директним, што индиректним инвестицијама које прелазе милион конвертибилних марака. То је огроман новац са којим су ловачка удружења значајно унаприједила своју понуду, никло је много ловно-техничких и ловно-узгојних објеката, а ја могу да обећам да ћемо наставити у том смјеру. Дубоко сам увјерен да ћемо уз помоћ Владе, спонзора и појединачних донација наставити овим путем и да

► ћемо за годину дана стајати још поноснији пред вама - рекао је Минић.

А на Бањалучком велесајму за сваког по нешто. Свака ловна регија представила се у пуном свјетлу, многи су донијели трофеје који су посебно били интересантни оним најмлађим. Осим тога, значај сајма највише се огледа у томе што се на једном мјесту окупе сви представници ловаца да размијене искуства и договарају нове походе.

- Показали смо како газдујемо ловиштима, те презентовали изграђене узгојне објекте. У дијелу са "Шумама РС" презентовали смо сарадњу у вези са питањем комерцијалног лова - додао је Минић.

Директор сајма Драгољуб Бојанић оцијенио је да се имало шта видјети у Бањалуци средином новембра, а посебно је срећан што је учешће узела надалеко чувена компанија "Крушик" из Ваљева која се бави производњом муниције.

- Ријеч је о холдинг корпорацији са најдужом традицијом учешћа на међународним сајмовима. Није их било неколико година у Бањалуци, али сада се враћају што је значајно за људе из свијета лова - рекао је Бојанић.

Међу бројним представницима ловних регија и удружења били су и челни људи ловаца из Дервенте.

- Дали смо значајан допринос представљању регије, а представили смо своје ловачке експонате који су привукли пажњу, чак и премијера Радована Вишковића - истакао је предсједник "Мотајице" Дарко Бећаревић.

Славко Јовичић
са шампионом Доли

НАЈВЕЋИ КИНОЛОШКИ
УСПЈЕХ ДОБОЈСКОГ ЛОВЦА

Славкова Доли шампион Словеније

Женка њемачког краткодлаког птичара почела је да ниже успјехе већ са седам мјесеци, а круна досадашње каријере стигла је у новембру, на првенству Словеније, гдје је са својим узгајивачем Славком Јовичићем помела конкуренцију

ПИШЕ: ВОЈО СТЕПАНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Славко Јовичић дугогодишњи је узгајивач паса, са посебним акцентом на расу њемачки краткодлаки птичар. Његов рад у области кинологије крунисан је бројним признањима, а постао је препознатљиво име и ван граница БиХ.

Његова женка њемачког краткодлаког птичара Doly vom Gordibonas већ са седам мјесеци, у јулу 2018. године, добила је оцјену "врло перспективна". Од тада Јовичићева Доли реда успјех за успјехом. Већ у марту 2019. године, у Сомбору, на Прољећном узгојном испиту

за НКД "Дерби" освојила је максималан број бодова и добила оцјену "4X" за нос, а на нивоу БиХ положила испит рада птичара са одстрелом типа "Ц".

На Јесењем узгојном прегледу за НКД "СОЛМС" у Хрватској положила је испит са максималним бројем бодова у првом наградном разреду, а на Специјализованом испиту за њемачке краткодлаке птичаре у Србији Доли је, поред максималног броја бодова и сврставања у први наградни разред, добила оцјену "4X" за претрагу, односно, тражење дивљачи на терену.

Као круна кинолошких успјеха било је, почетком новембра, Ловно кинолошко првенство Словеније у "Светом Хуберту", гдје су се Јовичић и његова Доли поново окитили златном медаљом и звањем првака Словеније.

- Доли је освојила прво мјесто у својој батерији и ушла у бараж, а потом је показала висок квалитет у претрази терена и маркирању дивљачи. Потом сам ја одстријелио дивљач, а пас је коректно донио и предао је ловцу. На крају, са два одстрела и одличном демонстрацијом лова, постали смо прваци Словеније -

испричао је Јовичић.

Овај вриједни кинолог и ловац истиче да је на пут великих кинолошких успјеха кренуо из матичног Кинолошког удружења "Прим. др Зоран Јањушевић" и Ловачког удружења "Фазан" у Добоју. Све

вријеме десна рука су му били кинолошки радници Елвир Велић из Сарајева и Дејан Мајсторовић из Какмуџа.

Само ријечи хвале и поноса за Славка Јовичића има и кинолошки судија Ведран Божичковић, који је истовремено и предсједник Ловачког удружења "Фазан" у Добоју, а који каже да је велика част имати оваквог члана и колегу у ловачким редовима.

Уобичајена слика са кинолошких такмичења

ВЕЛИКО ПРИЗНАЊЕ И ЗА КИНОЛОШКО УДРУЖЕЊЕ "ПРИМ. ДР ЗОРАН ЈАЊУШЕВИЋ"

- Наше удружење се поноси успјесима које је постигао Јовичић. Он је свијетли примјер будућим и садашњим ловцима и кинолозима, јер је, без сумње, постао највећи промотор кинологије и ловства у Добоју и БиХ - истакао је Божичковић.

Славко Јовичић је члан Управног одбора Ловачког удружења "Фазан" у Добоју, а колеге ловци га познају као скромног и доброг друга, увијек спремног да са старијима размијени искуство, а млађима пружи савјет.

ЗАШТО ВОЛИМО БАНАТ

Празник лова

Искрено братство право је богатство

ПИШЕ: ТАДИЈА М. БОГДАНОВИЋ
tadija.m.bogdanovic@gmail.com

Већ петнаест година пуни се галерија дивних слика, насталих током побратимских сусрета ловаца из Томашевца код Зрењанина и "Требевићана" из Источног Сарајева. Овог пута, у петак 22. новембра, домаћини су били Банаћани, који су раширених руку и још ширег осмијеха дочекали своје старе пријатеље. Узвици добродошлице, па по три пут' у образ, па питање за здравље и породицу, уз звучно тапшање по плећима. Нижу се осмијеси, уручују поклони, чују се шаљиве опаске, све у свему слика радости и одушевљења. "Ома" се сједа за припремљен сто, крцат рибљим специјалитетима и укусним пецивима из "Тамишке лађе". Гости су још раније упозорени да не једу успут, како не би покварили ову царску вечеру од тамишке рибе. Наравно, гдје је риба, ту је и вино, и то домаћинско, а ко мариљуту капљицу има и тога, све врхунско и домаће. Причи и веселу никад краја, сати промичу брзо, младићи би наравно сједили дуже, али стара гарда „труби повечерје“ и ваља ићи на починак, јер ујутру је озбиљан лов на дивље свиње и мора се бити бистар и сабран.

Лов почиње...

Суботње прохладно јутро затече нас на ногама. Небо обећава љепоту и заиста, ускоро је из благе измаглице изронио предиван злаћани јесењи дан. Ни цтарији

људи не памте овако суву и топлу јесен.

Ловци су спремни и орни, придружују нам се и ловције из Ковачице, оближњег словачког села, са којим се негују фини добросусједски односи. Лововође инсистирају на дисциплини и безбједности, сигнали пиштаљке мораће се поштовати. Ловци одређени за погон, заједно са псима, одлазе трактором у атар, док смо ми гости повлашћена "каста", па ћемо џиповима на чеке.

Конечно лов почиње! На штандовима влада мир и будност. Препуштамо се уживању под блиставим прозачним небеским плаветнилом, чистом као стакло, док јутарње јасно сунце ставља позлату на пејзаж преливен стотинама нијанси топлих боја. Све то гори бљештавим сјајем да напросто заслепљује. Због тога, а и због вјетра, очи сужавамо на уске прорезе и упиремо их напреднуто у правцу југоистока, из ког правца нам долази кошава, а требала би и дивљач, надамо се.

Из стања опрезног ишчекивања повремено вас прене неки шушањ, кадкад је то само вјетар, а понекад, осјећајући близину паса и ловаца, из оближњег воћњака промакну угојене срне својим дугим елегантним скоковима. Други пут пројури зец, а подиже се и неколико поплашених фазана. Пушке дисциплиновано ћуте, једино ако наиђу шакали или лисице, онда... Црне дивљачи још нема, хајкачи су све ближе, напетост расте, чекамо али ништа не долази пред цијеви. Конечно, поред нас прошпарташе и прокевташе дични пасји синови, разних "фела", а недуго за њима и погон прође лагано мимо нас,

Амбасадор Самарија прима захвалницу

и само кратко саопштисмо једни другима, ништа – ништа, они ко да се правдају, а ми ко да се тјешимо. По ранијем договору и даље остајемо на својим мјестима, но ускоро спазисмо у даљини познате црне силуете, како упријечише према каналу за наводњавање и нестадоше из видокруга. Био је то чопор

У степском амбијенту

Равница је гукла у даљ и у ширину, на хоризонту штрчи само понеки црквени торањ и силос. Вјетар шушкаво ковитла остатке кукурузовине и повија земљи чупаве ћубе осушене траве по међама, док метлице на врховима трски машу и поздрављају еје мочварице које ниско над њима лебде, опирајући се кошави која их гура уназад. Ова ширина вас неодољиво подсећа на бескрајне степе и спушта вас у стање неког душевног слокоја слободе и опушеност.

назимади који је избјегао обухват хајкача, и извукао се срећно овај пут. И то се дешава, неће бити ни први - ни задњи пут, зато ту чињеницу и не доживљавамо трагично.

Лов је заустављен, а расположење је остало непомућено и ускоро се окуљамо за доручак. Ватре брзо плануше од кукурузних кочањки или шапурина, како их овдје зову. Већ припремљене штапове шиљимо и на њих натичемо домаће кобасице и сланину "лепу ко душа", рече неко. Укусно месо, погача, главица лука и гутљај љуте ракије са добрим старим друговима, усред сунцем окупаног поља, па шта је од тога боље!

Глинени голубови лете над Тамишом

Послије доручка, домаћини нас воде до Тамиша на једно занимљиво пољско имање, власништво нашег ловидруга, званог Кожар. Колибе, сплав на ријечи, разне животиње, свега ту има. Ту нам је уприличено и гађање гли-

Тамиш је чаробна ријека

Госпођа Милена Романели

Прави ловачки доручак

Да се зна

Током вечере уприличена је мала церемонија додјеле признања поводом 15 година овог братимљења. Предсједник томашевачких ловаца, господин Марјански, и надахнути конференције, госп. Рудић, говорили су о хронологији наших сусрета, ловава и дружења. Потом је додијељена свечана захвалница за ЛУ "Требевић", коју је примио члан Управног одбора и новоименовани амбасадор БиХ у Москви, госп. Жељко Самарџија. Затим су услиједила признања за господу Слава Крајишника и Драгана Мијовића - Брка, у знак захвалности за њихово дугогодишње несебично залагање на подржавању овог лијепог побратинства кроз повезивање и зближавање ловаца оба удружења. Захваливши се у име гостију, господин Мијовић је одржао пригодну ловачку здравицу.

Почаст ловини - Мијовић и Самарџија

нених голубова, које уз опуштено дружење потраја до касног поподнева. Дан се полако гасио. Његов смирај над ријеком која се бљескала под задњим зракама сунца био је неописиво чаробан. Пред први мрак "повлачимо се" у смјештај да се одморимо и уредимо за свечану вечеру.

Тамо иза седам сати искупљамо се у просторијама ловачког друштва. У нашу част из Зрењанина су дошли истакнути представници њиховог ловства, на челу са госпођом Миленом Романели, управницом Ловачког удружења Зрењанин, ту је био и господин Веља Нетковић, предсједник ловаца из Ковачице и други.

Све је већ било спремно, ту су и музиканти, провјерени забављачи, који су зналачки полако подизали температуру, послужена је богата вечера од меса дивљачи, спремног укусно „по банатски“.

А онда је услиједило славље, искрено и радосно, какво само Лале знају припремити, дао Бог

имају с' чим, а знају и с' ким. Музиканти се нимало нису обазирали на присутно "женскиње" и опалили су прилично "брзобразан" бећарац. Кажу то је овдје све нормално.

Сваки наш сусрет је празник лова и другарског одушевљења, али овај пут превазиђено је све до тад виђено. Никола, Милован, Зоран, Александар, Драган и сви остали уложили су велики труд да се ми гости, осјећамо као краљеви. Таман да је неко затражио и "тичијег млијека", нашло би се, вјерујем. Музика и пјесма орила се до неко доба, и баш добро нам је ишло, све у весељу и љубави. Но ипак не остасмо прекасно, јер ујутро је опет лов.

Зеца ће бити

Недеља око пола осам, сви смо на мјесту "под оружјем". Протекла ноћ изгледа није оставила знатније посљедице. Брзи договор, и ето нас у сред атара. Шарена осунчана поља и њиве нови су празник за очи. И овог касног јесењег дана све се прелива у пријатном колори-

ту, као да природа, прије него што замре, жели још који пут да се покаже у свој својој раскоши и љепоти. Пејзаж је личио на онај, са чувене Левитанове слике "Златна јесен". Неко једном рече да су сви прави ловци у души помало пјесници и сликари, има ту неке истине.

Ловимо зеца. Иако је њихова бројност посљедњих година била у опадању није се ловио, сада се ова дивљачи у ловишту полако опоравља и нашло их се довољно, да и гости имадоше прилике ога-ривити пушке. Два-три погона, и било је доста.

И тако дође вријеме да се полако спусти завјеса на ову романтичну "представу са пјевањем и пуцањем". Слједи паковање и доручак. Засвирати и за пас зајести, што би рекли наши стари.

Осјећаји су помијешани, са једне стране жал што је све тако брзо прошло, а опет, руку на срце, свега би доста и по мјери, жељети преко овог било би вишка, и нескромно. Када се слегне ова прегршт ути-

сака нема ни мало сумње да ћемо осјећати блажену испуњеност не свакидашњим задовољством, због свега проживљеног и да ове дане нећемо лако заборавити. Па ваљда је у томе и стварни смисао лова, као и живота самог, у неку руку. На крају се срдечно братски опраштамо, мада некако смушено и меланхолично, са жељама за скорим сусретом тамо код нас.

Остављамо иза себе Томашевац, који се полако смирује у овим позним данима новембра, када више нема оне паорске ужурбаности, јер се ритам живота полако успорава. Још се само чека да кошава првим снијегом заогрне куће, поља и друмове, када ће слика овог села добити ону романтичну зимску ноту као на старим Божићним честиткама. Једино димови из оцака биће знак да су људи ту негдје ушукани у топло и одмарају од великог јесенског посла. Ко зна, можда ће промрзли поштар и ове зиме донијети по неку честитку с марком и жигом из Републике Српске.

Сви су задовољни - групни портрет за крај

Ловци два сусједна удружења организовали заједничке ловне активности, прије свега ради бољег упознавања, али и дружења

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Два ловачка удружења из регије Бирач, "Срндаћ" из Осмака и "Вукови са Дрине" из Зворника, организовали су заједнички лов у којем је учествовало око 80

ловаца. На два ревира, у пограничним дијеловима ловишта "Борогово" и "Млађевац", ловиле су се дивље свиње, али више од тога још једном је до изражаја дошло дружење својствено истинским љубитељима лова и природе.

Иницијатива за организовање заједничког лова два сусједна ловачка удружења, која, иначе, имају успјешну сарадњу, потекла је из Осмака, од предсједника ЛУ "Срндаћ" Драгише Бојковића, који се, како каже, са својим колегом из Зворника, предсједником ЛУ "Вукови са Дрине" Браниславом Мирковићем, брзо договорио на недавном отвору ловне сезоне зворничких ловаца о једној оваквој заједничкој ловној акцији.

- Одавно постоји идеја да са нашим комшијама, ловцима из сусједних удружења, организујемо заједнички лов, прије свега ради још бољег упознавања ловаца, али и дружења - казује Бојковић, истичући задовољство што су управо са ЛУ "Вукови са Дрине" уприличили ову ловну активност.

Ловци из Осмака и Зворника, у протеклом периоду, разумљиво као добре комшије, често су једни другима долазили у госте ради лова, али и појединачног дружења, тако да су, истиче Бојковић, настала многа познанства, која су израсла у трајна пријатељства, која се годинама успјешно његују.

- И овог пута до изражаја је, прије свега, дошло дружење, људи су показали колико им је стало до развијања међуљудских и пријатељских односа, а поврх свега имали смо и успјешан ловни дан - наводи Бојковић.

Успјешан ловни дан за ловце из Осмака и Зворника

Успјешна сарадња ЛУ "Срндаћ" из Осмака и "Вукови са Дрине" из Зворника

У лов се иде ради дружења, а месо се купује у месници

Добра сарадња: Драгиша Бојковић и Бранислав Мирковић

Ручак

Ловци из ЛУ "Срндаћ" још једном су се показали као добри домаћини. На крају ловног дана, код ловачке куће на Зворничкој равни, у секцији Цапарде, организовали су ручак за све учеснике овог заједничког лова.

Он каже да ЛУ "Срндаћ" има успјешну сарадњу са свим околним ловачким удружењима у регији Бирач, те да ће настојати да убудуће, најмање једном годишње, уприличе заједнички лов са ловцима из сусједних мјеста.

Предсједник Скупштине ЛУ "Срндаћ", Драган Пелемиш, такође није крио задовољство утисцима са овог ловног догађаја.

- Имали смо једно лијепо дружење, један незабораван ловни дан, који ће, надам се, прерасти у традицију - истиче Пелемиш, објашњавајући да ново руководство ловачког удружења чине млади

људи, пуни енергије, воље и елана, одлучни у намјери да ловачку организацију у овој малој пограничној општини на сјевероистоку Републике Српске, учине што успјешнијом.

ЗВОРНИЧАНИ ПЛАНИРАЈУ ЛОВ И СА ДРУГИМ УДРУЖЕЊИМА

Потврђују то и ријечи Пере Андрића, предсједника ловачке секције Осмаца.

- Имамо добро руководство,

које је учинило доста на афирмацији нашег ловачког удружења. Радимо на обогаћивању ловишта, граде се ловни објекти, код ловаца се развија правилан однос према лову, људи се све више друже. И овај заједнички лов са зворничким ловцима показао је наше праве вриједности - прича Андрић, који је ловац више од три деценије.

У ловишту "Борогово" затекли смо и неколико ловаца ветерана, који су се посебно обрадовали што су учесници овог ловачког догађаја.

- У лов се иде ради дружења, а месо се купује у месници - дочекује нас Димитрије Капур, иза кога је три и по деценије ловачког стажа, признајући да се у 68. години живота добро осјећа, посебно у друштву млађих колега. Стари ловац каже да ништа не може замијенити благодети природе, описујући предивне пејзаже изнад Спречанског поља, у којима ужива са својим љубимцима, ловачким псима, који му, вели, свакодневно праве друштво.

Смајо Кавазовић из секције Цапарде, ловац је од 1976. године, иако закорачио у осму деценију веома је виталан. Здравље га, каже, добро служи, тако да је још увијек активан у ловним активностима.

- Лов је мој живот, а ловци моји пријатељи, и изузетно је добро да се људи друже. Памтим како је то некада било, гдје је ловац ловцу био најбољи друг, свака ловачка дружина као једна породица - оживљава Кавазовић старе успомене, подстакнут организовањем лова два ловачка удружења.

Богату ловачку каријеру има и Радомир Јовичић, који живи у Би-

јељини, али је члан ЛУ "Срндаћ" у Осмацама.

- Ловачку каријеру сам почео у Кладњу давне 1970. године, гдје сам два мандата био и председник ловачког удружења у том мјесту испод Коњуза - прича Јовичић. Разумљиво, са ловачким стажом од близу пет деценија, Радомир је и добар познавалац ловачких прилика. Сјећа се како су се, у некадашњој држави, ловци "од Вардара до Триглава" дружили, ловишта су, прича, била богата, дивљаци је било у изобилју.

- Радujem се кад присуствујем оваквим догађајима, кад је велики број ловаца на окупу. Мало смо ловили а више су се људи дружили - додаје Јовичић, поручујући да треба вољети природу и чувати дивљач.

Један од страствених љубитеља лова и природе је и Алмедин Муминовић из Цапарди. Девет година је ловац и, како каже, скоро да не може замислити викенд без свог омиљеног хобија.

- Овакви догађаји ловце чине срећним. Лов с колегама из Звор-

ника доживјели смо као посебан празник о којем ће се, вјерујте, дуго причати - казује Муминовић, који је својим радом и новчаним средствима, сазнајемо, умногосте помогао развој ловства у овом крају.

Заједнички лов два ловачка удружења није пропустио ни Хазир Мујановић, члан ЛУ "Вукови са Дрине" из Зворника. Он је из Сарајева дошао на ову, како каже "ловачку светковину", јер му је лов "ушао под кожу" прије четири године, када је постао активан члан зворничког удружења с обзиром на то да је родом из овог краја.

- Данас смо били у прилици и да ловимо и да се дружимо. И једно и друго је било величанствено - наглашава Мујановић, коме је лов на дивље свиње међу омиљенијим ловним активностима.

Из зворничког удружења углавном су стигли ловци из Снагова, Глумине и Планинаца, дакле мјеста која се граниче са ловиштем ЛУ "Срндаћ".

СТАРИЈИ ЛОВЦИ ОЖИВЈЕЛИ УСПОМЕНЕ

- Јутрос смо се окупили на Црном врху, одакле смо кренули у лов. Овај терен добро познајемо, примијетили смо дивљач, али наша група ништа није одстријелила. Све је било добро организовано - рећи ће нам Абдулах Шабановић, ловац из Планинаца.

Ловачка срећа, међутим, послужила је Амира Дедића, који је, у групи од 15 ловаца из Снагова и Глумине, одстријелио дивљег вепра тешког око 140 килограма. Био је то, показаће се, једини трофеј на крају овог ловног дана.

- Имао сам среће да ми дивљак изађе на чистину и да са чеке, удаљене тридесетак метара, забиљежим вриједан улов - говори Дедић, у ловачким круговима познат по надимку "Пајо". Амир је ловац 15 година, каже да је и прошле

Ловачка срећа - Амир Дедић са одстријељеним вепром

Девет година удружења

ЛУ "Срндаћ", са близу 150 чланова, егзистира од 2010. године и газдује ловиштем од око 8.000 хектара, у којем углавном преовладава крупна дивљач.

Према ријечима председника Драгише Бојковића, у текућој ловној сезони, ловци из Осмака планирају да одстријеле 24 грла дивљих свиња.

године одстријелио дивљака добре трофејне вриједности. Наглашава да су дивље свиње распрострањене на овом подручју, посебно у предјелу Црног врха, који је омиљено станиште "гаравих животиња".

Са својим ловцима био је и председник ЛУ "Вукови са Дрине" Бранислав Мирковић. На крају ловног дана, дабоме, са пуно позитивних утисака.

- Свесрдно смо подржали идеју наших колега из Осмака да организујемо заједнички лов како би још више приближили чланство наша два удружења. Из нашег удружења учествовало је око 35 ловаца, из три ловне групе, прије свега из овог пограничног дијела ловишта. Мислим да смо дали добар примјер и другим околним ловачким удружењима да слиједи наше активности - истиче Мирковић, објашњавајући да се ловиште зворничких ловаца од око 23.000 хектара, граничи са ловним подручјима четири ловачка удружења у регији Бинач.

Он каже да ће покренути иницијативу да се у предјелу Удрча и Рашева, у западном дијелу зворничког ловишта, организује заједнички лов с ловцима из ЛУ "Комић" из Милића, додајући да зворнички ловци, прије свега из секције Дрињача, имају добру сарадњу и са колегама из Братунца, посебно у предјелу Паљевића и околних мјеста, која гравитирају том дијелу ловишта "Млађевац".

Мирковић најављује и нове облике сарадње ловачких удружења у регији Бинач, напомињући да постоји потреба да се на овом подручју изгради један репрезентативан ловачки објекат, који би био стјечисте свих ловаца ове регије. Такође, председник зворничких ловаца покренуће иницијативу да ловци регије Бинач чим прије организују и заједничку акцију добровољног давања крви.

- Биће сигурно нових акција, кренуће још масовнија дружења наших ловаца - закључује Бранислав Мирковић.

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Доброг ловца чини првенствено добро понашање, али и ловачко одијело! Овим ријечима дочекао нас је Назиф Хоџић из зворничког села Глумина, двије деценије члан ЛУ "Вукови са Дрине", када смо га недавно срели на једној ловачкој манифестацији у приобаљу Дрине.

Ловачким стајлингом, али изнад свега понашањем и етиком, овај 65-годишњак је засигурно један од истинских љубитеља лова и природе у чијем раму за портрет је, без сумње, слика правог ловца.

- Водим рачуна о свом понашању у лову, придржавам се кодекса и етике, давно сам се заљубио у природу, заволио дивљач, постао друг животиња - с посебним усхићењем прича Хоџић док нам показује албум са обиљем фотографија на којима, поред дивљачи, доминирају пејзажи, ливаде и шумски дрвореди, како оvdје у родном крају, тако и у најљепшим планинским масивима Аустрије, подно Алпа, гдје је дуго година био на привременом раду, те стекао пензију радећи и боравећи у околини Линца.

Хоџић је велики љубитељ фотографисања у природи.

- Апарат је некад и пушка. Срећан сам кад видим зеца, лисицу, срдњаћа, кад могу да их фотографишем. Снимање у природи је мој хоби који ми причињава велико задовољство - додаје Назиф.

МЛАДИМ ЛОВЦИМА ЗАМЈЕРА ШТО ИМ ЈЕ ОДСТРЕЛ ДИВЉАЧИ НАЈЧЕШЋЕ ОСНОВНИ МОТИВ

Кад год му се укаже прилика, Хоџић обуче своје одијело, спреми све што је потребно и крене у природу.

- Мој лов је и посматрање. Дружење са шумом и дивљачи. Имам жељу да сваким даном одем у природу, са штапом, да гледам, посматрам љепоте под овим нашим небеским сводом. Није лов само пуцати, лов је и чување дивљачи, изношење хране, кукуруза, соли, сијена, па и изградња ловачких објеката. Двије високе чеке, оvdје у мојој Глумини, сам направио, као и неколико солила - испричао нам је Хоџић.

Каже да је, у потрази за бољом егзистенцијом, својевремено оти-

ПАМТИ
УЛОВ АЛПСКОГ
ИРМОТА

Хоџић носи традиционалну униформу из Тирола
ФОТО: М. ЛАЗАРЕВИЋ

Члан ЛУ "Вукови са Дрине" Назиф Хоџић
привлачи пажњу гдје год се појави

Ловац добрих манира и необичног стајлинга

Не патим за
Мајорком,
Малдивима и
Анталијом, или
можда Грчком,
Шпанијом и
Италијом.
Патим за
шумом и
природом
ма
гдје била,
каже
Хоџић

шао у
Аустрију, гдје
је прије седам
година дочекао
пензију. У тој зе-
мљи, признаје, до-
живио је много
лијепих тренутака.

- Аустрија је позна-
та по својим планин-
ским масивима. Имао сам
прилику да спавам на ви-
сини од 2.207 метара, код
Грос Глокнера, највишег вр-
ха Аустрије. У августу сам ди-
рао снијег. Био је то тренутак за
незаборав - присјећа се Хоџић.

Наводи да су аустријски Алпи
величанствени и да се протежу
дуж цијеле земље, тако да не чуди
што су савршено мјесто за љуби-
теље боравка на отвореном, ода-
кле се пружа поглед на Салцбург,
Инзбрук и Тирол.

Послије напорног рада Хоџић
је слободно вријеме најчешће про-

водио у природи. Од аустријских
колега, каже, много тога је научио.

- Био сам почаствован да на
позив ловаца из Аустрије ловим
срндаћа, у посебно резервисаним
реверима за ту врсту дивљачи -
казује Назиф.

У Аустрији преовладава, каже
наш саговорник, средњоевропски
животињски свијет: срна, јелен,
зец, фазан, лисица, јазавац, куна,
јаребица. Алпско подручје, наводи
Хоџић, станиште је дивокоза,
мрмота, орлова и планинских чав-
ки, док у шумовитим планинама
на југу и у централном дијелу зе-
мље постоји и мања популација
медвједа.

Назиф посебно памти лов алп-
ског мрмота. Ријеч је о ријеткој вр-
сти животиње, глудару сличном
јазавцу, која расте на великим ви-
синама и најчешће
обитава у пе-
ћинама од
краја ок-
т о б р а
до по-
чет-
к а

маја.

- Права ријеткост га је видјети,
а још теже одстријелити. Један
сам од ријетких ло-
ваца који је уло-
в и о

мрмота, чији сам трофеј својевре-
мено препарирао како бих укра-
сио свој породични дом - наводи
Хоџић додајући да у родном крају
углавном лови лисице јер су, каже,
штеточине и нападају племениту
дивљач.

**ВЕЛИКИ ЈЕ
ЉУБИТЕЉ
ФОТОГРАФИСАЊА
ПРИРОДЕ**

Признаје да му се не свиђа то
што данас поједини млађи ловци
излазе у ловишта да би уловили
нешто и што, како каже, нема ви-
ше поштовања према
одстријеленој дивљачи. Зато мла-
ђим колегама поручује да буду истрајни у заштити дивљачи како
би имали богатија ловишта и са-
чували их од разних предатора.
Поред понашања, како каже наш
саговорник, доброг ловца чини и
начин облачења.

- То не мора бити нека ул-
траскупа опрема, немају сви лов-
ци средстава, али довољно је да
смо сви у истој боји, зеленој или
смеђој. Још додеш ловачки шешир
и ето ти правог ловца. Ако нешто
од овога фали, слика исправног и
доброг ловца је нарушена - казује
Хоџић, на коме је гардероба коју у
свечаним приликама носе ловци
из околине Тирола.

Као велики заљубљеник ло-
ва и природе Назиф на крају
поручује.

- Не патим за Мајорком,
Малдивима и Анталијом,
или можда Грчком, Шпани-
јом и Италијом. Патим за
шумом и природом ма гдје
била - да ли у БиХ, бившој Југо-
славији, у Европи или свијету. Са-
мо ми је то задовољство -
закључује разговор Назиф Хоџић,
ловац добрих манира и необичног
стајлинга, бар за ове наше прили-
ке.

Опрема не мора бити
скупа, али мора да
буде скоцкана с укусом

Жал за Беријем

Назиф Хоџић увијек је поред се-
бе имао добре ловачке псе који
су, како каже, његови вјерни
другови. Са сјетом говори како је
прије четири године остао без
свог љубимца, оштроглавог
истријанера Берија.

- Имао је несрећу да страда под
точковима једног путничког во-
зила, пошто је истрчао на маги-
стрални пут овдје поред куће у
Глумини. За таквог пса, вјерујте,
био сам спреман дати аутомо-
бил - са жаљењем прича Назиф.

Иако топла јесен није баш погодовала лову, послије првог дијела сезоне биљеже се солидни резултати. Ловци одстрел стављају у други план, а истичу дружење, добре међуљудске односе и заштиту дивљачи

ПИШЕ: ВОЈО СТЕПАНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Уловишту Ловачког удружења "Фазан" Добој, које чине ловни ревири Озрен, Требава, Крњин и Вучијак, ловна сезона започела је 1. септембра. Међутим, први мјесец је био веома неповољан, бар када је у питању лов дивље свиње.

Због тоглог времена ове јесени, све до краја октобра се задржала бујна вегетација, што је отежавало атрактивни лов дивље свиње. Временски услови који су више погодвали боравку у природи него самом извршењу лова, ипак нису омели ловце на Озрену да се оките несвакидашњим трофејом. Ловац Роберт Драгичевић из добојске секције СОТ Осојница одстријелио је на Озрену вепра тешког 213 килограма. Дужина кљова ове дивље грдосије износила је 25,5 центиметара, што сасвим извјесно наговјештава једну од медаља, након што комисија прегледа и оцијени овогодишње ловачке трофеје.

ПОСЛАТА ЧЕТИРИ УЗОРКА НА ТЕСТИРАЊЕ ОД АФРИЧКЕ КУГЕ

Одстрелом су задовољни и на подручју Крњина. Синиша Божич-

Ловци на Озрену са одстријељеним вепром капиталцем

Добојски ловци задовољни досадашњим резултатима

Трофејни вепар пао на Озрену

ковић, предсједник секције Грабовица, која важи за једну од најуспјешнијих добојских секција, улов и одстрел ставља у други план, а приоритет даје дружењу, заједничком лову и добрим међуљудским односима. Потврда томе је

заједнички лов крњинских секција: Грабовица, Велика Буковица, Љескове Воде и Станови.

Слична је ситуација и у ловним ревирима Требава и Вучијак. Предсједник добојских ловаца Ведран Божичковић каже да се лов

Риједак ловачки трофеј, кљове вепра од 25,5 центиметара

одвија без проблема и нежељених експеса, а да ће ловце обрадовати снежни покривач и чињеница да је продужен период за употребу ловачких керова у извршењу лова. Он истиче да се у извршењу лова стриктно поштују законски прописи. У ловишту се користе искључиво пси са положеним испитом урођених особина, а на захтјев Ловачког савеза РС послата су четири узорка одстријељених дивљих свиња са различитих ревира како би надлежна ветеринарска установа извршила тестирање на афричку кугу. Док траје ловна сезона, добојски ловци брину и о заштити дивљачи. У ловишту је инсталирано 56 хранилица на соларни погон и 30 ручних хранилица, а засијано је око десет хектара кукуруза за прихрану дивљачи.

Заједнички лов на Ловном ревиру Крњин

ЛУ "Срндаћ" Осмаци

Ничу чеке захваљујући подстицајима

Наше удружење је као и прошле године искористило могућност да, у сарадњи са Ловачким савезом Републике Српске, аплицира за још један пројекат, гдје су нам одобрена и дозначена средства од 4.800 КМ, рекао Бојковић

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Подстицајна средства на име пројеката за развој и унапређење ловства у Републици Српској које реализују Влада Републике Српске, односно Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, и ове године су стигла на рачун ЛУ "Срндаћ" из Осмака.

- Наше удружење је као и прошле године искористило могућност да, у сарадњи са Ловачким савезом Републике Српске, аплицира за још један пројекат, гдје су нам одобрена и дозначена средства од 4.800 КМ - истиче председник ЛУ "Срндаћ" Драгиша Бојковић додајући да ће ова донација бити искоришћена за изградњу високих затворених чека, те да је реализација овог пројекта у току.

Бојковић каже да је намјера да се изградњом ових ловних објеката, прије свега, повећа безбједност у лову на високу дивљач, као и стварање бољих услова за лов у овдашњем ловишту.

ЛОВЦИ ИЗ ОСМАКА ЗАХВАЛНИ ЛОВАЧКОМ САВЕЗУ

Према његовим ријечима, велики допринос томе дао је ЛСПС, због чега, додаје председник ловаца из Осмака, први човјек савеза Саво Мишић заслужује велику захвалност у намјери и настојању да побољша услове у ловиштима широм Српске и доведе ловство на значајан и битан ниво.

- Желим да у име ЛУ "Срндаћ" и у своје лично име искажем велико задовољство и захвалност Влади Републике Српске, ресорном министарству, Агенцији за аграрна плаћања и, наравно, нашој кровној организацији, на помоћи и подршци коју нам пружају кроз реализацију пројеката за развој и унапређење ловства у нашем ловишту - подвукао је Бојковић.

Секција "Клакар" ЛУ "Вучјак" Ловачка кућа у новом руху

Вриједни ловци из секције "Клакар" брођанског удружења "Вучјак" набацили су без икакве новчане надокнаде фасаду на својој ловачкој кући, која је сада у потпуно новом руху. Претходно је у разговору са руководством удружења договорена динамика радова, па су ловци засукали руке и прионули на посао. Послије завршетка радова руководство секције направило је малу свечаност, као што и приличи послје сваког урађеног посла.

Ловачко удружење "Срна" Србац Лов на предаторе и дивље свиње

Због штете коју наносе у ловишту и уништавању фонда ловне дивљачи, децембар је проглашен мјесеком акције на уништавању предатора, одлучено је на сједници Управног одбора Ловачког удружења "Срна" Србац. На сједници је закључено да је повећан број предатора као што су лисице, куне, дивље мачке и шакали, као и паса луталица, због чега је покренута акција за чланове србачког ловачког удружења, а предвиђене су и награде у виду кутија муниције. Чланови Управног одбора одлучили су да током последњег мјесеца у години буде испуњен план одстреља дивље свиње.

ЛУ "Игман" Источна Илиџа Хуманитарно вече ловачких јела за Ивану

Ловачко удружење "Игман" из Источне Илиџе организовало је хуманитарно вече ловачких јела за малу суграђанку Ивану Бјелогрлић. Захваљујући хуманим ловцима, грађанима Источног Сарајева и цијеле Републике Српске који су се укључили у прикупљање помоћи, али и Фонду солидарности ко-

ји је одобрио новац за лијечење, дјевојчица је отишла у клинику у Париз која је давала највеће шансе за њено излечење.

Ловци "Игмана" и колеге још једном су показали да лов није само лов, изразивши наду да ће дјевојчица добити најважнију битку.

У Републици Српској постоје два клуба за гађање летећих мета

там Јовици Марковићу, Николи Перишићу, Драгану Мркајићу, Иви Станишићу и другим момцима из црногорског тима, заиста сјајан посао - изјавио је један од оснивача и председник клуба Миладин Стјепановић.

Овај спорт у претходном периоду развијао се кроз ловачка удружења у оквиру Ловачког савеза Републике Српске. Међутим, да би били постигнути одређени резултати и да би се стријелци могли представити на вишем нивоу, било је потребно организovati спортске стрелачке клубове.

**МОДЕРНО СТРЕЛИШТЕ
КОШТА 40.000 ЕВРА**

- Ради стицања потпуне афирмације и материјализовања изузетних вјештина стријелаца из Семберије, прије свега чланова ловачких удружења "Подриње" Јања и "Семберија" Бијељина, дошло се на идеју о формирању клуба ове врсте под окриљем стрелачког савеза РС и БиХ. Вишегодишњи пр-

Циљ што прије формирати савез

Како је гађање глинених голубова све популарније у Српској, а с обзиром на то да тренутно постоје два регистрована клуба, ускоро можемо очекивати формирање трећег, што је основни услов да настане савез

ПИШЕ: МИЛАН ЗУБОВИЋ
lovacken@gmail.com

Група ентузијаста из Бијељине има велику жељу да широј јавности Републике Српске приближи помало егзотичан спорт на овим просторима - гађање глинених голубова. Тако су прошле године основали Клуб за гађање летећих мета "Семберија" Бијељина, први у Републици Српској, који броји око 40 чланова.

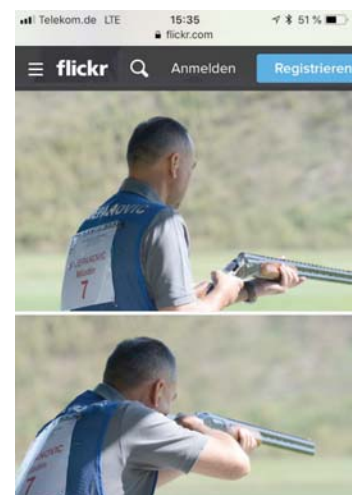
- Истина је да клуб и овај спорт можемо окарактерисати као нешто ново, али активности постоје дуги низ година. Широј јавности

није познато да је управо у овој дисциплини на Олимпијским играма у Сиднеју 2000. године за БиХ наступао Зоран Новаковић из Двора код Бијељине. Што се тиче популарности, у окружењу је ситуација другачија. Ту се нарочито издваја Хрватска, која има двије златне медаље са последње

Олимпијаде, Ђовани Црногорец и Јосип Гласновић. Црногорци су сами себе надмашили довиљивошћу и креативношћу јер су ове године у Будви организовали Олимпијске игре малих земаља (државе до милион становника) и ријешили дугогодишње инфраструктурне проблеме. Чести-

ваца у ловном стрелаштву Младен Симић, Слађан Милошевић и ја, као вицешампион Републике Српске, видјели смо прилику да организовани кроз клуб и кроз организовање лиге за гађање летећих мета изађемо изван оквира ЛСРС, те у овај спорт укључимо и друге спортисте, а не само ловце и

да се на тај начин боримо за норму неопходну за излазак на међународну сцену, те олакшамо набавку спортских реквизита - казао је Стјепановић.

Према његовим ријечима, стање би било много боље када би добили само дио средстава намињених фудбалским и кошаркашким клубовима.

- Локална заједница нам чак ни не одговори на упите које пошалемо,

бар за сада, док са друге стране Министарство породице, омладине и спорта РС има разумијевања за наше проблеме и дало нам је велику подршку приликом оснивања клуба, тако да се без њих не бисмо организовали - додао је Стјепановић.

Интересовање за бављење овим спортом сваким даном све је веће.

- Отворени смо за упис нових чланова, нарочито млађих и хемпализера до 18 година, који су ослобођени плаћања било каквих обавеза према клубу. Сви су нам добродошли,

Обука

Да би се неко почео бавити овим спортом, потребно је да прође одређену обуку.

- Овај спорт захтијева посебну будност јер се ради о ватреном оружју. Са старијим генерацијама је много лакше радити јер су служиле војни рок и имају одређена искуства. Млађе генерације које долазе, чак и они који су код квалификованих организација прошли обуку за руковање ватреним оружјем, нажалост, врло мало знају. О неопходној рутини руковања оружјем на линији гађања да и не причамо. Као нарочит квалитет бављења овим спортом истакао бих чињеницу да су стријелци који су одређено вријеме активно учествовали у гађању летећих мета створили значајну вјештину и културу ношења и коришћења оружја и то на најбезбједнији начин. Није се још десило да је неком стријелцу пушка сама опалила или да је нехотично дошло до саморањавања или уопште рањавања - казао је Миладин Стјепановић.

али цијеним да је за развој спорта боље да имамо што више активних клубова са простора цијеле Српске и БиХ. Нисмо очекивали овакво интересовање и јављају нам се људи из Тузле, Сребреника, Орашја... који не могу да се организују у својој средини, па желе да се учлане код нас и учествују на такмичењима у нашем клубу. Поред нас, егзистира још клуб у Брчком, који се зове "Таргет". У току је регистрација клуба "Игман" у Источном Сарајеву, са којим смо у свакодневној комуникацији. Жалимо што у Бањалуци више нема ниједан активан клуб који се бави овим спортом.

СТРИЈЕЛЦИ СЕ НАДАЈУ ДА ЋЕ ИЗАЂИ И НА МЕЂУНАРОДНА ТАКМИЧЕЊА

Некада је постојао клуб, са богатом традицијом и добрим резултатима, али је угашен након усвајања новог закона о оружју и муницији, односно након пропуштања рокова за пререгистрацију.

Имали су одлично стрелиште на Раковачким барама, по међународним стандардима, тако да нам је нарочито жао због тога - нагласио је Стјепановић.

Његов клуб броји 40-ак чланова, од којих је 15 јуниора који су прошли обуку

руковања спортском трап пушком. Надају се да ће успјети изградити стрелиште опремљено квалитетним машинама за избацивање глинених глобова.

- Постоје дисциплине трап, дабл-трап и скит, а наше стрелиште не испуњава услове које је прописао ИССФ (Међународна стрелачка федерација), а оно подразумијева пет бункера са по три аутоматске машине за избацивање летећих мета. Тренутно једино средстава импровизацијом настојимо да извучемо максимум из оно мало што имамо. Скупљамо новац и надамо се помоћи да формирамо потпуно функционално стрелиште, а треба имати на уму да једно такво са сетом од 12 машина и припадајућом електроником кошта око 40.000 евра. Такође, пушка кошта од двије до 15 хиљада марака, а кутија патрона од 25 комада је око 15 КМ - рекао је Стјепановић.

У Добоју организована смотра
ЛОВНИХ ГОНИЧА И ПТИЧАРА

Кинолошка манифестација на Требави

Гоничи и птичари са
најбољим урођеним
особинама са својим
власницима и судијама

У организацији Кинолошког удружења "Прим. др Зоран Јањушевић" и Ловачког удружења "Фазан" из Добоја на ловном ревиру Требава одржана је оцјенска смотра и испити урођених особина гонича и птичара у отвореном ловишту.

Циљ манифестације је анимирање ловаца да уз повољне услове заврше оцјењивање изгледа и урођених особина својих паса. Испиту се одазвало 40 власника паса, а сви пси су у власништву чланова ЛУ "Фазан".

Испитивање је рађено у дијелу добојског ловишта Ловачке секције Осјечани, које у нижим предјелима обилује фазанском дивљачи, док су брдски предјели богати зецом. У таквом ловишту гоничи и птичари су имали прилику да пронађу и лоцирају дивљач, показујући своје урођене особине.

У складу са Правилником о коришћењу ловачких паса у ловишту, "Фазан" ће у наредном периоду, путем ловочуварске службе, појачати контролу у ловишту, нарочито када је у питању лов дивљих свиња, јер ће сви пси морати имати положен испит урођених особина.

В. С.

Најбоље
оцјењени гоничи
и њихови власници

Акција у Сокоцу Ухапшена два лица због незаконитог лова

Полиција је у мјесту Кусаце код Сокоца ухапсила лица чији су иницијали Р. Ђ. и Р. Ђ. због незаконитог лова и одузела им једног срнаћа и ловачко оружје.

Полиција је затекла ова лица са Сокоца у аутомобилу "ауди"

без регистарских ознака, а у возилу су пронађени одстријелени срнаћа и ловачко оружје, саопштено је из Полицијске управе Источно Сарајево.

О свему је обавијештен тужилац Окружног јавног тужилаштва Источно Сарајево и након документовања предмета против ухапшених лица биће поднесен извјештај о кривичним дјелима незаконит лов и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја. Ловачко удружење "Гласинац" преузеће незаконито

уловљену дивљач, коју је полиција одузела и складиштити је према прописима, те спровести законом предвиђене поступке уколико буде установљено да је неко од ухапшених члан тог друштва, рекао је предсједник "Гласинца" Страхинја Башевић.

Он је навео да је из Полицијске станице Соколац обавијештен о хапшењу лица због незаконитог лова и додао да ловци имају одличну сарадњу са Полицијом Републике Српске и локалном заједницом те да чине све што је у њиховој могућности да заштите дивљач.

Ловачко удружење "Варда" Рудо

Лов, дружење и радови - све у једном

Ловци из три секције Ловачког удружења "Варда" Рудо, Штрпци, Миоча и Рудо, организовали су заједнички излазак у лов, а поред успјешности лова, урадили су много посла за само један дан.

За кратко вријеме пси су пронашли веће крдо дивљих свиња, које је покренуто према чекама. Одстријељен је један мањи мушки примјерак ове дивљачи. Задовољни уловом, ловци су припремили доручак у природи. Сви су препричавали шта су видјели и чули те описивали како и куда се дивљач кретала.

Након тога имали су довољно времена да поставе нову хранилицу у ловишту. Вриједне и вјеште руке

сложних колега врло брзо су направиле мердевине. Један високи бор је искоришћен за постављање аутоматске хранилице која се покреће на соларне панеле. Хранилица је добијена у склопу средстава које је обезбиједило Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Поред хранилице обезбијеђене су довољне количине кукуруза и соли за прихрану дивљачи. Направљене су и двије хранилице за срнећу дивљач у оближњим ливадама.

Предсједник Ловачког удружења Срђан Миковић изјавио је да су у плану многобројне активности у ловишту којим газдују ловци Рудога.

М. П.

Познати которварошки ловац Миладин Тешић обогатио ловиште

Ловачка чека за примјер

КОТОР ВАРОШ - Један од најпознатијих и најтрофејнијих которварошких ловаца Миладин Тешић Мадо уз подршку сина Кармена и малог унука Страхине недавно је на обронцима Узломца подигао велелепну ловачку чеку за високу дивљач.

Мадо каже за "Ловачке новине" да огромне заслуге за подизање чеке у мјесту Равни Топуз, која служи као прави примјер како треба да изгледа једна ловачка чека, има његов пријатељ и столар Драгослав Бабић.

- Чека је његових руку дјело, а жељезне стубове на које је подиг-

нута обезбиједио је наш велики пријатељ Есо Пашић. Он је донирао стубове, а ми смо му заузврат обећали природну вијагру, односно месо срндаћа. Нажалост, ове године није било лова на срнећу дивљач, али изаћи ћемо Еси у сусрет догодине, јер ће један срндаћ сигурно доћи на нишан и то управо са ове чеке - каже Мадо.

Он истиче да је недавно добио унука Александра, кога ће, како каже, научити свим ловачким вјештинама да би био добар ловац, као што су његов дјед и отац Кармен.

Д. М.

Комисија за оцјењивање трофеја ЛУ "Вучјак" Брод

Само једни рогови у бронзаној медаљи

Комисија за оцјењивање извршила је оцјену ловачких трофеја у просторијама ЛУ "Вучјак" Брод.

Према годишњем плану коришћења ловишта за ловну 2019/20. годину планиран је одстрел 93 грла од тога 44 срндаћа, 46 срна и три ланета. Планирани одстрел срндаћа одвијао се од почетка јуна па до друге половине, када је испуњен план одстрела. Према ријечима предсједника удружења Марка Видића срне и ланад нису ни ловљени, са изузетком ако се у ловишту примијети нака болесна јединка. Комисија је оцијенила да је 15 рогова срндаћа било у непопуларном називу "шкарт" или 34

одсто, иако и они имају неку своју трофејну вриједност. Остали рогови нису испуњавали критеријуме да би се окитили неком од медаља, осим рогова срндаћа којег је одстрелио Саво Душанић, који је био на крајњој ивици бронзане медаље, имали су 110,25 ЦИЦ поена. У овој ловној години у први мах настојало се ловити грла мање трофејне вредности, тј. у шкарту, у виду санитарног одстрела грла из ловишта. Што значи да су остављана она у доброј кондицији и здравственом стању. Зато треба очекивати да следеће и наредних година буде много више грла у медаљи.

Б. Ш.

Дамски ловачки клуб Новаковићева представљала Српску у Земуну

Предсједница Дамског клуба Ловачког савеза Републике Српске Јелена Новаковић била је гост

колегиница из Земуна које су организовале Артемида куп.

Новаковићева је одлично представила жене ловце из Српске јер је заузела треће мјесто у гађању ваздушном пушком, док је друго "погодила" луком и стрижелом.

- Драго ми је што сам учествовала на такмичењу дама. Ово је

била одлична прилика да се дружимо, размијенимо искуства и боље упознамо. Све је било на врхунском нивоу. Првог дана смо се такмичили у три дисциплине гађања, док смо другог дана ловиле у Националном парку "Фрушка гора". Домаћин се показао одлично, све је било на врхунском нивоу - рекла је Новаковићева.

Удружења из регије Бирач кренула у лов на ниску дивљач И ветерани стигли на "прозивку"

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Ловачка удружења у регији Бирач отворила су нову ловну сезону на ниску дивљач. У ловним ревирима, који се простору на истоку Републике Српске, највећим дијелом уз ријеку Дрину, са укупном површином од око 205.000 хектара, почео је лов на зеца, фазана и лисицу, дивљач која традиционално обитава на овим теренима. Нешто касније, у брдско-планинском подручју, ловиће се и дивље

свиње и вукови.

У ловној секцији Роћевић, која припада ЛУ "Соко" Козлук, окупило се четрдесетак ловаца како би, традиционалним дружењем, озваничили почетак нове ловне сезоне.

- Наша секција окупља ловце из двије мјесне заједнице, Роћевић и Пађине - каже предсједник секције Сретен Лазаревић, напомињући да у овом дијелу ловишта преовладава ниска дивљач. У наредном периоду лов ће се одвијати према календару лова са којим су упознати сви чланови ове ловне секције.

На отварање ловне сезоне и

дружење са својим млађим колегама стигао је и Остоја Стевановић из Пађина, један од најугледнијих ловаца у козлучком "Соколу".

- Живот сам посветио лову. Међу ловцима имам велики број пријатеља, тако да су ми као браћа. Највише сам волио да ловим лисице, у сезони се знало одстријелити и по 20 комада. Драго ми је да млади настављају нашим стазама - казује Стевановић, иза којег је више од 45 година ловачког стажа.

Међу ветеранима лова је и Миливоје - Мишо Мићић из Роћевића. Када је 1974. године постао ловац, каже, имао је 28 година. Сада у другој половини седме деценије живота и за лов га вежу бројне успомене. Миливоје посљедњих неколико година не лови, не држи више ни керове, само кад је лијепо вријеме, ради сопственог задовољства, каже, прошета по предивним крајолицима Бараковине, предјела гдје му се налази породична кућа.

Ловачко удружење "Семберија"

Три тоне соли стигло у магацине

Ловачко удружење "Семберија" из Бијељине има врло бројну и стабилну популацију срнеће дивљачи. Све је то

резултат дугогодишњег рада на узгоју и заштити ове племените врсте дивљачи. У ловишту има око 300 солила различитих конструкција која су равномјерно распоређена и, што је најважније, готово сва солила раде. Дуго се експериментисало са различитим врстама соли и од различитих добављача, па се већ десетак година користи искључиво хималајска камена со која је доста постојана на кишу и влагу, а дивљач радо посјећује солила са овом врстом соли.

- Допремљена је нова количина од 3.000 килограма у магацине, а дистрибуција ће се плански вршити тако да солила никада не остану празна. Ранијих година смо имали и отуђивање соли из солила, али сада уз помоћ надзорних камера такви случајеви се могу регистровати и крадљивци идентификовати - навели су из бијељинског удружења.

SOL U GRUMENU ZA DIVLJAČ

Mineralna sol je vrlo bitna za divljač. Ona ima ogromnu privlačnost te povećava zdravlje i otpornost divljači. Preporučeni period dodavanja soli je kasna jesen i kasna zima. Sol u grumenu sadrži sve mikro i makro elemente i postojana je na svim vremenskim uvjetima.

Agro-Brišnik d.o.o Tomislavgrad inf 063/496-084
www.agrobrisnik.com

Наше редове напустио је један од најбољих ловаца

**СВЕТОЗАР ЛАЗИЋ
- ЦЕТО**
1948 - 2019.

Памтићемо га као ведро, вриједног и узорног члана.
ЛУ "Црњелово" Црњелово

Посљедњи поздрав нашем дугогодишњем члану

**ЧЕДИ
ЈОВАНОВИЋУ**
1940 - 2019.

Вјечно смо му захвални за све што је урадио у области ловства.
ЛУ "Мајевица" Лопаре

Након 60 година активног бављења ловом наше редове напустио је почасни члан нашег удружења

**ДУШАН
ВИДИЋ**
1929 - 2019.

Остаће нам у лијепом сјећању као вриједан ловац и добар друг, љубитељ дружења, лова и природе.
ЛУ "Вучјак" Брод

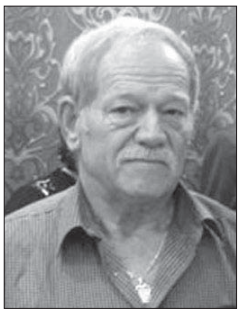
Заувијек нас је напустио уважени члан

**МИРОСЛАВ
БЕКИЋ**
1962 - 2019.

Велики хуманиста, вриједан човјек и узоран ловац. Нека му је вјечна слава.
ЛУ "Фазан" Челинац

Заувијек су нас напустили наши примјерни чланови

**ОСТОЈА
АНТИЋ**
1952 - 2019.

**РАТКО
ПАНТИЋ**
1941 - 2019.

Нека им је вјечна слава и хвала.
ЛУ "Мајевица" Лопаре

Заувијек су наше редове напустили

**НЕЂО
ЈОВИЧИЋ**
1941 - 2019.

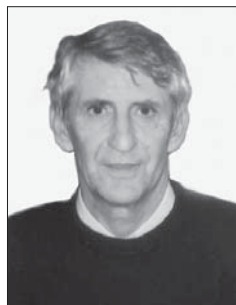
**АДЕМ
СМАЈЛОВИЋ**
1954 - 2019.

Њихова дјела и ведар дух заувијек ће остати у нашим сјећањима.
ЛУ "Букови са Дрине" Зворник

Посљедњи поздрав нашим дугогодишњим члановима

**ТОМО
ДУГОЊЕВАЦ**
1946 - 2019.

**САВО
ЕЋИМОВИЋ**
1946 - 2019.

**МИШО
МАРКОВИЋ**
1956-2019.

Вјечно смо им захвални на доприносу и развоју ловства.
ЛУ "Студена Гора" Хан Пијесак

Рецепт

Препелица са гљивама

Састојци:

- 8 препелица
- 60 г маслаца
- 60 г панцете
- 40 г сувих гљива
- главица лука
- мрква
- комадић целера
- ловоров лист
- мало бијелог лука
- везица першуна
- мало брашна
- чаша супе
- чаша сувог бијелог вина
- бибер и со

Припрема:

Суве гљиве намочите у мало млаке воде. Очишћеним препелицама извадите изнутрицу, опе-

рите их, осушите и уваљајте у брашно. Насјецајте лук са панцетом, шаргарепом, целером и ловоровим листом, мјешавину ставите у посуду и лагано препржите на маслацу, затим додајте препелице, пустите да мало порумене са свих страна, посолите, побиберите, залијте вином, па кад вино кроз ис-

пари, додајте оцијеђене гљиве, добро промијешајте, залијте чашом супе и даље кувајте на благој ватри у покривеној посуди повремено мијешајући. Неколико минута прије него што са ватре skinете јело, посипајте га мјешавином бијелог лука и першуна. Можете послужити са топлом палентом.

ХУМОР

Сједи ловац у кафани, кад му прилази виолиниста
 - Јесте ли ви наручили "Када сам био млађан ловац ја?"
 - Ма не, то је нека грешка, ја сам наручио Ђе-вапе!

Мали Перица дошао је на час музичког и отворио кутију за виолину. Професор се запрепастио:
 - Откуд ловачка пушка у кутији за виолину?
 - Јао, значи да је тата отишао у лов с мојом виолином?

АУТОР-БИТ	ЕВРОПСКА ДРЖАВА	ОДСТРАНИТИ МАКАЗАМА ИЗ ЦЕЛИНЕ	КРВНИ ПРИТИСАК	ГРАД У СРБИЈИ	АМПЕР	НЕПТУН КОЈА НИЈЕ КРИВА	НИНОСЛАВ ОДМИЛА "ЈОВАН ГОЛКОВИЋ"	ГЛАДНИК, ПРОЖЕДРЉИВАЦ	АУТОР-БИТ МАТЕРИЈАЛ ЗА ПРАВЉЕЊЕ ПОСУБА ФОРДОВ АУТОМОБИЛ	АУСТРИЈА КРАЉЕВ ДВОРАЦ
ЕВРОПСКА ДРЖАВА	ГРАД У БИХ				ЕВРОПСКА ДРЖАВА 7. И 13. СЛОВО				ШЕРИФ СА ДИВЉЕГ ЗАПАДА ВАЈАТ ЕНИГМА	
ТОНА	ГРАД У СРБИЈИ						АНТЕНА		БИВШИ ЊЕМАЧКИ КАНЦЕЛАР ХЕЛМУТ РАДИЈАН	
ВРСТА ГУЛАША						ЈЕДАН КОНТИ-НЕНТ ЉЕТОПИС				
"ЕВРОПСКА ЗАЈЕДНИЦА"		ВОЛТ		ГЛУМИЦА ШАРГИН					ОРУЖАНИ СУКОБ	
СТАНОВНИК АФРИЧКЕ ДРЖАВЕ		РАДИЈУС		КРИПТОН					ЗЕМЉИШТЕ (мк.) ГЛУМИЦА РАДИЈО-ЈЕВИЋ	
"БОЈАН ТОМОВИЋ" ОБРУШЕНА СТАРА ЗГРАДА		РУМУНСКА МУЗИЧАРКА ФРИДА НЕРИ	РЕОН	БРДО КОД БЕОГРАДА		АМЕРИЦИЈУМ ВРСТА ЈУЖНОГ ВОЂА		КЕНТА		ЖЕНСКО ИМЕ
				ПОЛ НА АКУМУЛАТОРУ (жвар)						
РУМУНИЈА	ЕВРОПСКА ВАЛУТА						МОЧВАРНИ ДИО ЗЕМЉИШТА МУШКО ИМЕ			
РЕОМИР	РИЈЕКА У РУСИЈИ							ЛАНТАН		
ЖЕНСКО ИМЕ								ТУНИС		
АУТОР-БИТ	АМРЕИЧКИ ГЛУМАЦ КОМИЧАР КОСБИ ПИН ШИФРА			ПРЕДЊИ ДИО У ЦРКВИ ОСТРВО У ЈАДРАНУ						
КЕЛВИН	МАКСИМ ОДМИЛА МАКСА							НИКЛ		УЗВИК НЕГО-ДОВАЊА
НАРОДНО КОЛО	ГРАДЕ ИЛИЋ			РАДИЈУС		КИЧЕСКА ВАЛУТА				
				ОКРУГЛО СЛОВО		НУЛА				
ДИВЉА ЖИВОТИЊА СА СЛИКЕ										АТОМ

Судуку

У празна поља распоредите бројеве од 1 до 9 али тако да у сваком реду и колони буду различити бројеви, а исто тако и унутар сваког квадрата 3x3.

Техина: средње

			6			2
	6		2	3		
		8	2		7	
7						4
	6		9	1		
			1	2		
6			5			

Рјешење

8	4	3	6	5	2	7	1	9
5	9	4	8	3	7	6	2	6
6	5	2	9	1	4	7	8	3
3	2	5	7	1	6	8	9	4
4	8	9	5	3	6	1	2	7
9	7	1	4	8	3	6	5	9
5	9	7	3	2	1	6	4	8
1	6	7	8	4	9	5	3	2
2	3	4	8	6	5	9	7	1

НОВИНЕ
Ловачке

Лавачке

НОВИНЕ

Јануар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Фебруар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2					
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

Март

П	У	С	Ч	П	С	Н
1						
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Април

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Мај

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3				
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Јун

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Јул

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Август

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2					
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Септембар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Октобар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4			
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Новембар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1						
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Децембар

П	У	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Добар поглед у 2020.

